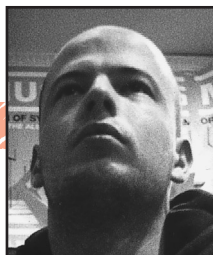

Sluipmoord op Katholieke Universiteit Brussel

p. 3

In't Westvloms? Afbajaoat: Flip Kowlier

p. 11

Brel's comeback: Filip Jordens

p. 13

ONDERZOEK NAAR HET MAATSCHAPPELIJK ENGAGEMENT VAN DE LEUVENSE STUDENTEN

Bestaat de geëngageerde student nog?

Tonderdag werden de resultaten bekend gemaakt van een onderzoek naar het maatschappelijk engagement bij de Leuvense studenten. In tegenstelling tot sommige doembeelden blijkt toch nog een grote groep studenten zich vrijwillig te engageren en dit vaak ook op een intensieve manier. Daarnaast lijken er ook wel enkele kenmerken van het vrijwilligerswerk te veranderen.

Het departement Sociologie bevroeg in het academiejaar 1998-1999 duizend derdejaarsstudenten aan de KU Leuven. Het onderzoek wilde nagaan of het beeld van de apatische en ongeëngageerde 'student van tegenwoordig' wel overeenstemt met de werkelijkheid. Dit simplistische beeld wordt in ieder geval tegengesproken door de onderzoeksresultaten. Gezien de stimulansen en belemmeringen tot vrijwilligerswerk, lijken de Leuvense verenigingen toch nog te kunnen putten uit een groot potentieel aan vrijwilligers.

Er blijkt een grote groep niet-verplichte en onbezoldigde engagementen op zich te nemen. Het aandeel Leuvense studenten dat vrijwilligerswerk verricht, ligt tussen 41 en 44 procent. Daarnaast is er een groep van 30 à 33 procent die ooit vrijwilliger was maar dat nu niet meer is. 'Slechts' 23 à 29 procent verrichte nooit vrijwilligerswerk. Van de groepen die geen vrijwilligerswerk verrichten, zegt tweederde dat men wel ooit een vrijwillig engagement in overweging nam. Er lijkt dus ook een relatief grote bereidheid tot vrijwilligerswerk te zijn, vooral bij diegenen die er vroeger al contact mee hadden. Niet alleen is er een grote groep die zich engageert, het engagement is vaak ook intensief. De vrijwilligers besteden aan hun belangrijkste vrijwilligersactiviteiten gemiddeld veertig uur per maand en men investeert gemiddeld zeven uur per week in zijn of haar belangrijkste engagement. Met deze cijfers skoren de Leuvense studenten hoger dan de gemiddelde jongere onder de vijftientig in Vlaanderen.

Het onderzoek ging vervolgens na welke kenmerken van het hedendaags engagement waren en welke factoren mee een verklaring vormen voor het al dan niet opnemen van een dergelijk engagement. Vrijwilligers onder de studenten lijken meestal verschillende vormen en intensiteiten van engagement te combineren. Er lijken een drietal belangrijke factoren te zijn die

vrijwilligers onderscheiden van niet-vrijwilligers. Ten eerste vergroot de kans tot vrijwillige inzet wanneer er meer vrijwilligers in de nabije omgeving van de student aanwezig zijn. Het vertoeven in een maat-

bele activiteiten waarbij de nadruk ligt op zelfbepaling en persoonlijke interesses. Dit sluit ook aan bij veel 'studentikoze' inzet: erg concrete, kortstondige en weinig verplichtende activiteiten. Desalniettemin

tie belangrijke hindernissen. De vertrouwde met het vrijwilligerswerk, de zichtbaarheid ervan, de informatie erover, de aanmoedigen ertoe en de mogelijkheden tot een 'proefperiode' vormen volgens de onderzoekers essentiële elementen die mee bepalen of iemand al dan niet de stap naar het vrijwilligerswerk zet.

TOEKOMST

De ongerustheid over het engagement van studenten wordt voor een deel gevoed door het normatieve en traditionele beeld dat men van vrijwilligerswerk heeft. Men verwacht een totale overgave, een sterke samenhang en dit met een groot idealisme. In de realiteit lijkt vrijwilligerswerk echter meer heterogeen, versnipperd en weinig zichtbaar. Toch lijkt er niet zo direct een enorm groot probleem te bestaan voor het maatschappelijk engagement van de studenten aan de KU Leuven. Wanneer men rekening houdt met de hedendaagse karakteristieken van de inzet dan is er nog een grote

Middelpunt: confrontatie Veto - Campuskrant

Ludo Meyvis verdient niet alleen zijn geld bij onze vrienden van de Campuskrant, hij schrijft ook de toespraken van de heer Oosterlinck. Over diens retorische kwaliteiten wilde hij zich niet uitspreken, over de lay-out van Veto des te meer (pagina 9). Hoe die lay-out en de rest van Veto tot stand komt, lees je dan weer op pagina 8.

(foto: archief)

schappelijk geëngageerd midden lijkt bijzonder aantekelijk te werken. Een tweede belangrijke factor is het feit of men al dan niet aangemoedigd wordt door die omgeving om zich te engageren. Een belangrijke reden tot niet-engagement blijkt immers het ontbreken van een persoonlijk gerichte vraag. De derde factor is de subjectieve perceptie van studiedruk. Er is sprake van een soort strijd om tijd: aan welke activiteiten geeft men de grootste prioriteit? Hierbij blijkt echter dat bij slechts tien procent van de studenten vrijwilligerswerk in het rijtje van de vijf belangrijkste activiteiten staat.

De aard van het vrijwilligerswerk lijkt ook te verschuiven, vooral dan in de voorkeuren van de studenten. Men verkiest concrete, realistische, gevarieerde en flexi-

bestaat daarnaast ook heel wat engagement met verantwoordelijkheden en dit op een zeer regelmatige en intensieve basis. De studenten wensen in het algemeen meer een 'engagement op maat' waarbij er naast solidariteit ook voldoende ruimte is voor zelfontplooiing.

HINDERNISSEN

De onderzoekers bekeken ook waarom een deel van de studenten geen engagement op zich neemt. Een belangrijke factor daarbij is zoals te verwachten de ervaren studiedruk en de perceptie van tijdgebrek. Daarnaast vormen ook een te strakke organisatie, het gebrek aan juiste informatie en aan mensen die zorgen voor een introduk-

groep bereid tot vrijwilligerswerk, en dit vaak ook op intensieve manier. Bij die karakteristieken gaat het dan enerzijds om een flexibel engagement 'op maat' van de student en anderzijds dient men voldoende aandacht te besteden aan de voor de vrijwilliger, zoals zelfontplooiing en voldoening. De aantrekkelijkheid van vrijwilligerswerk is echter niet enkel afhankelijk van het vrijwilligerswerk zelf. Ook de ruimte die een gemeenschap of een universiteit creëert voor vrijwilligerswerk speelt een niet te onderschatten rol. Zo zou er mogelijk ruimte kunnen komen voor 'communiversity', waarbij bijvoorbeeld een vrijwilligerstage in de opleiding wordt geïntegreerd of waarbij een tijdscrediet voor vrijwilligerswerk wordt toegestaan. De keuze tot maatschappelijk engagement ligt niet enkel bij de student zelf maar ook voor een deel bij de universiteit.

Stijn Neuteleers

Meer over dit onderwerp op pagina 5.

GROEP T

INGENIEURS MET VISIE

TECHNOLOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Vesalius • Vesaliusstraat 13 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groep@groep.be

Rector Westerrecht

Ergens in ons vlakke Vlaanderenlandje staat er een universiteit. En die universiteit heeft een rector. Niet zomaar een rector, maar een chief executive officer van formaat die volgens een onafhankelijk weekblad tot de honderd machtigste mannen van het land behoort. Heilig overtuigd van zijn eigen gelijk — en het ongelijk van alle anderen — trotseert André Westerrecht het academische gewoel. Deze week: de zegen van de kardinaal.

Westerrecht: (is bezig een skalp aan de muur te hangen, waarin de initialen M.L. zijn gekerfd) Zo, opgeruimd staat netjes. (neemt een sip van zijn glas whisky)

Wolfertyn: (stormt het kantoor van de rector binnen) Er is net een bericht van de Belga-telex gerold: de grote baas van de universiteit wordt getipt als nieuwe paus.

Westerrecht: (volledig verwonderd) Hoe kan dat nu? Ik ben helemaal niet selibitair, tenminste toch niet elke derde vrijdag van de maand. Geef hier dat bericht!

Wolfertyn: Het gaat hier wel over de Belgische aartsbisschop, alsook groot-kanselier van onze Alma Mater.

Westerrecht: Ach zo, dié grote baas. Let op, ik zou het kunnen. Mijn Engels en Frans is minstens even goed als dat van de huidige paus! Ja, ik durf zelfs beweren dat mijn Nederlands kan tippen aan dat van Wojtyła.

Wolfertyn: Danneels als paus, het zou goede reclame zijn.

Westerrecht: Zeker, het is een wonder dat hij er toch in slaagt zich te laten opmerken. Het Belgische aartsbisdom is immers soms ook een duizendkoppig monster dat barst van slaapkoppen en inkompetentie. Hoewel, een aantal van die bisschoppen is geschikt om in om het even welke BEL20-onderneming in de raad van bestuur te zetelen. Daar zitten echt gewiekste kerels tussen.

Wolfertyn: Heeft u de tekst van zijn lezing voor het academisch personeel gezien?

Westerrecht: Uiteraard! Hij heeft gelijk, hoor, met dat verzet tegen het klonen. Er kan immers maar één rector zijn. Stel u voor dat er hier honderd

Westerrechten zouden rondlopen op het rectoraat.

Wolfertyn: Dat zou tegen alle mogelijke etische principes zijn.

Westerrecht: Juist, Frans. Ik ben onvervangbaar en onnavolgbaar. *Après moi, la déluge.* Het is mijn persoonlijke roeping van hierboven om het Vlaamse onderwijs tot een Europees nivo te brengen.

Wolfertyn: Als u daarenboven de KUB kunt redden, zou dat echt een mirakel zijn.

Westerrecht: (pauze) De Zalige André, het heeft iets, vind je niet? Waarschijnlijk is zelfs Interbrew geïnteresseerd in een nieuw trappistbier met die naam. Beschermheilige van katolieke hogescholen en spin-offs in vrije val. De studenten kunnen mij aanroepen voor extra vrijstellingen! (gedreven) Je had vorige week in mijn buro moeten wezen, toen minister Vanderdeuren hier was. Vol devotie heb ik de KUB verdedigd. "Gij zult het geknakte riet niet breken," riep ik haar toe. Wat meer kan het Vaticaan vragen?

Wolfertyn: Heeft het effect gehad?

Westerrecht: Jammer genoeg niet. Gelukkig komen die Brusselse schaapjes netjes in de Leuvense stal terecht, herderlijk als we zijn. En toch is er een markt voor het katolieke gedachtegoed. Ik lees hier in een onderzoeksverslag van u dat vijftien negentig procent van de studenten deelneemt aan kerkelijke erediensten. Dat zijn toch geweldige sifjers!

Wolfertyn: Met statistieken kun je alles bewijzen, mijnheer de rector. Driekwart van de bevolking is daarvan overtuigd.

Westerrecht: Wie bieden toch iets unieks aan. Neem nu die vijftien uur 'vraagstukken uit de godsdienstwetenschappen'. Dat is echt wel *on-mis-baar*. En moeilijke vragen dat er daar worden gesteld. Bijvoorbeeld, wie is God? Zelfs ik wist het antwoord niet, want er stond geen multiple-choice bij. Daar zou ik toch ook eens een opiniepeiling van willen zien.

Wolfertyn: We zullen kijken wat er mogelijk is.

Westerrecht: Ga in vrede, Frans!

Wolfertyn: Ja, mijnheer de rector!

Loes Mathijs

Alle gelijkenissen met bestaande personen of gebeurtenissen zijn louter toevallig. Volgende week: de exit-polls van de proefstoetsen.

LEZERSBRIEVEN

Verengelsing

Het standpunt van Loko-Veto in verband met een eventuele uitbreiding van het aantal Engelstalige lessen in het universitair onderwijs getuigt van gezond verstand. Taal is vooral een communicatiemiddel en richt zich best - zeker in het onderwijs - tot de meerderheid van de gebruikers. Een nieuw vakgebied doornemen in een deels vreemde taal kan de studenten onnodig belasten. Desnoods kan men het onvermijdelijk jargon apart aanbrengen of vertalen. Goedbedoelde maatregelen ten gunste van vreemde studenten mogen niet wegen op de eigen meerderheid, dat zou weinig democratisch en efficiënt zijn.

Natuurlijk speelt een kultuurimperialisme mee. De Vlamingen hebben het Franse en Duitse overleefd, dat zal met het Amerikaanse niet anders zijn ondanks de aggressieve verspreiding (onder meer via internet). Vergeten we niet dat destijds kardinaal Mercier zich verzette tegen het Nederlands als wetenschappelijke taal. Toch hebben inmiddels internationaal bekende historici als J. Huizinga en J. Romein, de psychologen Th. van de Velde en F. Buytendijk, de teo-

logen E. Schillebeeckx en M. Wildiers, de filosoof J. van den Berg, de socioloog H. Achterhuis en zovele anderen hun belangrijkste werken eerst in de moedertaal gepubliceerd. Bij de 'eksakte wetenschappen' ligt dat moeilijker maar onder meer de wiskundigen S. Stevin en L. Brouwer keken niet neer op het Nederlands, integendeel. Stevin was een fervent voorvechter van de volkstaal om dezelfde redenen als degene die nu gelden: wetenschap openstellen voor zoveel mogelijk landgenoten. Dat wetenschappers publiceren in Engelstalige tijdschriften (soms voor een klein aantal specialisten) zal niemand hen kwalijk nemen.

Hetzelfde geldt voor het taalgebruik op colloquia en dergelijke, hoewel men ook daar soms overdrijft. Als verslaggever voor De Standaard heb ik meer dan eens moeten rapporteren over onderonsjes waarbij bijvoorbeeld een assistent een Duits gedicht toelichtte in gebroken Engels voor een veeleer publiek van negentig procent Vlamingen. En moeten we de geborneerdheid aannemen van Amerikaanse biografieën die nauwelijks een Franse, Duitse of Spaanse publikatie vermelden?

Hans Devroe, Universitaire Werkgroep Literatuur en Media

Gekomen, gezien, gespot

Het alziend oog van Depo voor wooncultuur, milieu en mobiliteit heeft met wijde doch drugsvrije pupillen volgende vijf fietsers gespot met de sticker "blijf van mijn fiets af, ik heb hem nog nodig":

Sarah Masia, Brecht D'hoore, Elke Beckers, Pieter Van Herreweghe,

Caroline Demeester

Zij winnen een keure van hulpmiddelen uit de fietsverwennerij, Alma-voedselbonnen, een Bizz-abonnement, hightech fietsloten of doodgewoon een Go-Pass. Dit alles dankzij Velo, Alma, NMBS, Fietsen Koen en Bizz. Af te halen bij Depo, inkomhal Alma 2.

Wie de voorbije weken gespot werd, maar nog geen prijs heeft afgehaald, is nog steeds welkom. Wie nog wil gespot worden, maakt nog het hele tweede semester kans. Plakken die sticker (of afhalen bij Depo)!

(kn)

KIB organiseert

De komende weken heeft de Kring voor Internationale Betrekkingen (KIB) heel wat activiteiten op het programma staan. Een overzicht:

Maandag 26 november: Groot Rusland-debat: Russia and European Security

Dit debat wordt georganiseerd door The Chair Interbrew-Bailliet Latour on the relations between the Russian Federation and the EU en KIB. In het panel: de Russische ambassadeur, kolonel Jo Coelmont en doctor Tom Sauer. Moderator is professor Katlijn Malfliet.

Om 20u in auditorium Zeger van Hee (De Valk)

Dinsdag 27 november: Debat over de WTO-top

Debatavond over de recente top van de World Trade Organisation (WTO) in Qatar georganiseerd door het Instituut voor Internationaal Recht en KIB. In het panel: professor Bart Kerremans, professor Jo Swinnen, professor Jan Wouters en professor Patrick Develtere. Om 19u in MTC 00.10 (grote aula)

Donderdag 29 november: Computer crime related issues

Interesting Lecture (in English!) about internationally famous expert Ilias Chantzov (affiliated with the European Commission) on various aspects of the next generation crime wave.

Om 20u in auditorium G. Eyskens-VHI 00.10, Dekenstraat 2

dinsdag 4 december: Debat met Europees commissaris Franz Fischler

Franz Fischler is EU-Kommissaris voor Landbouw, Plattelandsontwikkeling en Visserij. Hij is aanwezig op een debat over het Europees landbouwbeleid in de toekomst in de gebouwen van het Europees Parlement. Vooraf inschrijven bij KIB@student.kuleuven.ac.be is noodzakelijk! Meer info op <http://www.kuleuven.ac.be/kib>.

Dinsdag 4 december: de Molotov-Cocktailparty II

Vanaf 22u in het zaaltje boven Politika Kaffee.

Woensdag 5 december: Filmavond: Before the rain

Deze film speelt zich af in Macedonië en geeft een goed beeld van het konflikt. De film wordt ingeleid door professor Katlijn Malfliet, expert Centraal- en Oost-Europa.

Om 20u in auditorium G. Eyskens-VHI 00.10, Dekenstraat 2

(tv)

Organiseert:

Deuren: 19:45

Filmavond

Donderdag 29 november

20:00: A Time to Kill

Gebaseerd op het gelijknamige boek van John Grisham met o.a. Samuel L. Jackson, Sandra Bullock, Kevin Spacey, e.a.

22:30: Korte Pauze met uitleg over Sociale Raad

Wat is Sociale Raad? Wat doen ze? Wat houdt LOKO in?

22:45: Philadelphia

Over de zakenwereld en AIDS met o.a. Tom Hanks, Denzel Washington, e.a.

Aula & van ESAT (volg pijlen vanaf het Arenberg kasteel)
MSI 03.1S (faculteit letteren)

Inkom: vrije giff voor vzw kindsoldaten van Els de Temmerman

Sluipmoord op KU Brussel wordt voorbereid

Molgens een ontwerp van de dekreet dat binnenkort aan het parlement wordt voorgelegd, zal de Katholieke Universiteit Brussel (KU Brussel) als enige in Vlaanderen geen driejarige bachelordiploma's mogen uitreiken. Dit betekent op middellange termijn haast zeker het einde van deze universiteit.

Minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten (VLD) weigerde deze week te antwoorden op een interpellatie van Vlaams volksvertegenwoordiger Sonja Becq (CD&V) over de toekomst van de KU Brussel. Volgens de minister zit het nieuwe dekreet nog in een ontwerpfase en is er nog voldoende ruimte voor informeel overleg. Ook het Vlaams Parlement zal zijn zeg kunnen doen. Het ontwerp-dekreet zelf is nog steeds een werkstuk van adjunct-kabinetsjef Marc Luwel, die vorige week met enkele uitspraken in het magazine *Knack* nog de ambtenaren van het departement Onderwijs schofdeerde.

Het dekreet is aan zijn tweede versie toe en viel vorige week in de postbussen van academisch Vlaanderen. Een kwalitatieve verbetering ten opzichte van de vorige versie kan het niet echt genoemd worden. Een aantal definitives over het creditsysteem en de associaties blijft te vaag. Er is ook een opmerkelijke aanvulling. Hoewel de minister in haar beleidsbrief van begin november nog had gesteld dat er geen sprake kon zijn van uitbreiding van onderwijsbevoegdheden, krijgen onder meer de Universiteit Antwerpen en het Limburgs Universitaire Centrum de mogelijkheid om nieuwe masters in te richten. Vooral het succes van het Antwerpse lobbywerk heeft tot enig wenkbrauwigheidsgeleid in de Naamsestraat te Leuven.

DOODSTEEK

Het was in deze nieuwe versie echter vooral uitkijken naar wat de Vlaamse regering van plan is met de KU Brussel. Om de nieuwe bachelordiploma's uit te reiken is lidmaatschap van een associatie vereist. Deze nieuwe bestuursvorm is een samenwerking tussen één universiteit en meerdere hogescholen. De KU Brussel kan echter volgens het dekreet geen associatie oprichten. Ook samenwerking met een andere universiteit is uitgesloten. Deze kleine universiteit zou het moeten stellen met de klassieke kandidaatsdiploma's die op termijn echter waardeloos dreigen te worden in de nieuwe bachelor-masterstructuur. Het dekreet stelt zelfs in een ander artikel dat de bestaande kandidaatsopleidingen stelselmatig moeten verdwijnen.

De CD&V sloeg als eerste alarm. Simonne Creyf, federaal volksvertegenwoordiger voor de Vlaamse kristen-demokraten en lid van de raad van bestuur van de KU Brussel, meent dat het ontwerp-dekreet in haar huidige vorm de doodsteek betekent voor deze universiteit. "Voor ons zijn er drie belangrijke principes," zegt Creyf, "vooreerst vinden wij dat de keuzevrijheid voor de ouders moet bewaard blijven. Dat vereist, ten tweede, een pluriform aanbod. Met andere woorden, de verschillende levensbeschouwingen moeten aan bod kunnen komen. Als derde punt vinden wij het essentieel dat de KU Brussel bewaard blijft als onderdeel van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel."

Ook aan de andere universiteiten vindt men de behandeling van de KU Brussel al te grof. De KU Leuven heeft zich vroeger, bij monde van rector André Oosterlinck, voorstander verklaard van een consequente rationalisatie, ook in onze hoofdstad. Het onderwijsaanbod moet in Brussel globaal worden beoordeeld. Vooraf de KU Brussel

(foto Archief)

afschrijven en blind blijven voor de Vrije Universiteit Brussel (VUB) is niet eerlijk. Een aantal opleidingen aan deze laatste instelling zijn volgens sommige waarnemers ook niet echt leefbaar, terwijl een aantal voortgezette academische opleidingen (VAO's) aan de KU Brussel wel een toekomst hebben.

Vlaams volksvertegenwoordiger Ludo Sannen (Agalev) beseft dat er een probleem is. Hij ziet een aantal konfliktierende beginselen. "Enerzijds geloof ik wel dat iedere universiteit moet kunnen aansluiten bij een pool om aldus bachelordiploma's te kunnen uitreiken. Anderzijds kunnen associaties niet worden aangegrepen om onderwijsbevoegdheden uit te breiden." De regeringspartijen zijn er dus voor beducht dat de KU Leuven in Brussel via de KU Brussel de rechtstreekse concurrentie met de VUB zou aangaan. Vooral de kwaliteitsvolle VAO's

zijn gegeerd. Creyf: "Het zou toch vreemd zijn dat in het Europa van morgen Oxford University in Brussel een afdeling mag oprichten, terwijl

Leuven dit niet zou mogen". Moet de KU Brussel daarom kiezen voor de VUB? Sannen: "Dat zou het meest logisch zijn."

De vraag blijft of de soep wel zo heet gegeten zal worden als ze is opgediend. In politieke kringen sirkuleert immers het zogenaamde 'amendement-Anciaux', wat hier zowel slaat op Anciaux junior als senior. De eerste is Vlaams minister voor Brusselse aangelegenheden; de laatste zit in de raad van bestuur van de VUB. Volgens een toevoeging aan het dekreet zou de KU Brussel de kans krijgen om zich toch te associëren met de VUB. Een amendement tijdens de parlementaire behandeling heeft daarenboven het voordeel dat er geen advies van de Raad van State vereist is. Grondwettelijke bezwaren kunnen pas achteraf opgeworpen worden. De bijzondere behandeling van de KU Brussel zou immers een inbreuk kunnen zijn op zowel de vrijheid van onderwijs als van vereniging. De KU Brussel heeft daarom slechts een beperkt aantal strategische opties.

Lijdzaam haar lot ondergaan en zich neerleggen bij het ontwerp-dekreet, zou haast zeker het einde betekenen. Samenwerking zoeken met de VUB, al dan niet uit noodzaak, zou gebeuren met zeer veel te-

genzin. Enerzijds vreest de KU Brussel dat het zal uitdraaien op een fusie waarin de universiteit haar identiteit en autonomie zou verliezen. Anderzijds vreest men voor kwaliteitsverlies door met de VUB sloop te gaan. Vechten tot het bittere einde kan slechts een Pyrrhusoverwinning opleveren. Een procedure bij het Arbitragehof sleept al gauw ettelijke maanden aan. Welke student zal zich durven inschrijven aan een universiteit die in haar bestaan bedreigd is? Volgens de geruchten zou de KU Leuven dan bereid zijn het academisch personeel in haar midden op te nemen.

Over de houding van de andere fracties in het Vlaams Parlement is nog weinig bekend. Vanuit de Nieuw-Vlaamse Alliantie komen er bijvoorbeeld verwarrende geluiden. Twee weken geleden pleitte Kris Van Dijk (N-VA) nog voor één Vlaamse hoger onderwijsruimte in Brussel, met de VUB dus. Deze week kreeg de associatie KU Brussel-KU Leuven echter vanuit N-VA een "positieve evaluatie" mee. Het einde van de KU

Brussel schijnt echter reeds in liberale middens beklonken te zijn. Voor CD&V heeft het voortbestaan van KU Brussel daarom wel enige strijdwaarde. Creyf: "Het gaat tenslotte ook over onze Brusselse Vlamingen en hun kulturele onderbouw. Dat mogen we niet vergeten".

De al even obligate randbemerking die kan worden gemaakt, is waar het belang van de student zich situeert. Vrijheid van onderwijs en vereniging, pluriformiteit, mooie principes die het verdedigen waard zijn. Recht op kwaliteitsvol onderwijs als student, recht op een rationeel onderwijsaanbod als belastingbetaler, zijn evenzeer onderdeel van het algemeen belang. De slag om de KU Brussel is in die zin de lakmoesproef om na te gaan of de levensbeschouwelijke breuklijn echt wel overstegen wordt.

Thomas Leys

Sire, er zijn nog Bologna-tegenstanders

Op woensdag 28 november blaast het Komitee tegen de Bologna-akkoorden om 20u verzamelen op het Ladeuzeplein. Het samenwerkingsverband van een aantal klein-linkse groeperingen betoogt tegen de Europese onderwijstop die een dag later plaatsvindt in Brussel. Het Komitee brengt een opmerkelijke boodschap: Bologna leidt onvermijdelijk tot de privatisering van het hoger onderwijs. Op de aankondiging van de betoging staat zelfs vermeld dat rector Oosterlinck heeft beweerd van Leuven een elite-universiteit te willen maken, met slechts een derde van het huidige aantal studenten. Dit trok ook de aandacht van de Veto-redactie, maar het Komitee moest ons jammer genoeg de bronvermelding schuldig blijven.

Een lid van de Socialistische Jonge Wacht vertelt: "De Bologna-verklaring is geschreven door een groep industriëlen. Achteraf mochten de negenentwintig onderwijsministers formeel voor de foto hun handtekening plaatsen onder het documentje. De doelstellingen zijn overduidelijk aanwezig in de verklaring. Een driejarige bachelor is op maat geschreven van de arbeidsmarkt. Algemene vakken zoals geschiedenis en filosofie zullen verdwijnen. Daarenboven is Vlaanderen de test-case voor Europa. In ons land hebben we een zeer goed systeem van publieke financiering. Toch zullen de inschrijvingsgelden de hoogte ingaan. Volgens ons gaan we naar Amerikaanse toestanden."

Het Komitee kent slechts een matig succes aan de universiteiten. Enkel aan de Vrije Universiteit Brussel slaagde het Komitee erin enige voet aan wal te krijgen. Nadat de Brusselse studenten vorig academiejaar hun rectoraat bezetten, bevestigden de officiële studentenraden van Leuven en Gent dat ze de principes van de Bologna-verklaring steunden. Zij maakten evenwel zoals hun Brusselse collega's een duidelijk voorbehoud voor wat betreft de democratische toegang tot het hoger onderwijs. Ook de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) meent dat het beter is om betrokken te blijven in het Bologna-proces eerder dan afzijdig de academische overheid haar zin te laten doen. De betoging van 28 november staat daarom ook volledig los van Loko.

Over de opkomst is het nog gissen, maar we kunnen nu al voorspellen dat het er volgens de rijkswacht minstens de helft zullen zijn. Of de kritische stem ook gehoor zal vinden, is evenzeer onzeker. De slotsom blijft echter: 'goed dat er nog kommunisten zijn'.

(tl)

Leraar ben je niet, leraar word je.

Wat moet een beginnende leraar zeker kunnen? Wie wil nog leraar worden? Geven de lerarenopleiders zelf wel goed les? Hoe kan de stage worden geoptimaliseerd? Wat moet de plaats zijn van ICT in de opleiding? En hoe dik is het zijden draadje waaraan de toekomst van de 'regent' hangt? Op deze en nog veel meer vragen probeerde het rapport over de evaluatie van de lerarenopleidingen een antwoord te zoeken. De Vlaamse Vereniging van Studenten las het en zag dat het (meestal) goed was.

Vorig academiejaar trok een legertje evaluatieteams langs de Vlaamse lerarenopleidingen, en dat zijn er heel wat. Om te beginnen heb je de academische lerarenopleidingen, vroeger 'aggregaat' genoemd. Daar worden leraren secundair onderwijs groep 2 (SO 2) opgeleid. In het hogeschoolonderwijs van één cyclus vind je de opleidingen tot kleuteronderwijzer, onderwijzer en leraar secundair onderwijs groep 1 (SO 1), de zogenaamde 'regenten'. Ten slotte zijn er ook nog de opleidingen voor het getuigschrift pedagogische bekwaamheid (GPB), waar vooral volwassenen die een technisch beroep uitoefenen, terecht kunnen om leraar in dat vak te worden.

Het doel van deze evaluatie was niet om de instellingen afzonderlijk te keuren. Er werd dus geen oordeel geveld over 'goede' en 'slechte' scholen. Waar ging het dan wel om? De Vlaamse regering wilde weten welk effect haar meest recente beleid had gehad op de lerarenopleiding in het algemeen. Zo heeft ze eind 1998 bijvoorbeeld de basiskompetenties vastgesteld, het geheel van kennis, vaardigheden en attitudes die een beginnend leraar moet beheersen. Het spreekt voor zich dat die basiskompetenties grote invloed hebben op de inhoud en aanpak van de lerarenopleiding. Deze evaluatieronde diende dan ook om na te gaan of de basiskompetenties aan het einde van de lerarenopleiding in voldoende mate werden bereikt. Het grote kader waarin dit onderzoek past, is het dossier over de waardering van het lerarenambt.

PILLETJES

Uiteindelijk leverden de evaluatieteams meer dan vijftig rapporten af over de lerarenopleidingen in afzonderlijke instellingen. Deze zijn geheim. Professor H.B. Eisendrath bracht in juni 2001 de bevindingen van al deze rapporten samen in een eindverslag, dat wel beperkt verspreid werd. Een stuurgroep van het

Als je alles wat een leraar zou moeten kennen en kunnen in de lerarenopleiding wil proppen, zou die een jaar of zeven gaan beslaan.

Vlaamse ministerie van Onderwijs formuleerde op basis van dit eindverslag een rapport met beleidsaanbevelingen. Op een studiedag op 17 november konden de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor), de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir), de Vlaamse Hogescholenraad (Vlhora) en de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) hun mening over het rapport van de stuurgroep naar voor brengen en met het publiek in discussie treden. Op het einde van de studiedag gaf minister van Onderwijs en Vorming Marleen Vanderpoorten (VLD) in een interview haar visie. Met andere woorden: professor Eisendrath heeft de diagnose gesteld, de stuurgroep heeft een aantal pilletjes voorgeschreven en op de studiedag werd gediskussieerd over de heilzaamheid van die pilletjes.

De eerste vaststelling van Eisendrath was dat de basiskompetenties niet gehaald werden aan het einde van de lerarenopleiding. Dit betekent niet dat de opleiding slecht zou zijn, wel dat de basiskompetenties

(foto archief)

te vaak geformuleerd zijn en soms te hoog gegrepen. Zo staat in de basiskompetenties bijvoorbeeld niet alleen dat een beginnend leraar een 'inhoudelijk expert' moet zijn -- een leraar Engels moet zelf goed Engels kunnen -- maar ook dat die een "partner van de ouders" en 'lid van een schoolteam' moet zijn. In heel wat opleidingen is al voorzien dat de student tijdens zijn stage een oudercontact of een klassenraad bijwoont, maar dat kan nooit voldoende zijn om

een volwaardig lid van een schoolteam te worden.

SLEUTEL

Daarom stelde de stuurgroep het volgende pilletje voor: de basiskompetenties hoeven pas bereikt te worden na de eerste jaren als leraar. Dan duikt natuurlijk de vraag op wat iemand die echt vers van school komt nog moet kennen en kunnen. Die kennis, vaardigheden en attitudes zouden gedestilleerd moeten worden uit de basiskompetenties en 'startkompetenties' genoemd worden. VVS gaat akkoord met deze visie. Als je alles wat een leraar zou moeten kennen en kunnen in de lerarenopleiding wil proppen, zou die immers een jaar of zeven gaan beslaan. Dat kan natuurlijk niet de bedoeling zijn. Wel zou er meer begeleiding moeten worden voorzien voor de beginnende leerkracht, zogenaamde aanvangsbegeleiding. Zo kan je gedurende

je opleiding en in je eerste jaren als leraar stap voor stap groeien: leraar ben je niet, leraar word je.

Begeleiding is een sleutelwoord in dit proces. 'Zelfstandige stage' is daar, het woord zegt het zelf, onmogelijk mee te verzoenen, althans volgens de studenten. De stuurgroep daarentegen verwijst in haar rapport verschillende malen naar deze mogelijkheid. Zelfstandige stage is een stage waarbij een derdejaarsstudent lerarenopleiding zelfstandig alle taken van de leraar overneemt. Vorig academiejaar werd dit begrip voor het eerst door de minister gelanseerd. Het werd voorgesteld als een middel om de kwaliteit van de lerarenopleiding te verbeteren: studenten zouden drie maanden alleen voor de klas mogen, wat de praktijkschok aan het begin van hun loopbaan zou verkleinen. In feite ging het echter gewoon om een tegemoetkoming aan de tekorten op de markt: een lagere school die geen vervanger kan vinden voor een zieke onderwijzer, kan een student uit de lerarenopleiding opeisen.

OPDOEING

Het idee van zelfstandige stage stuitte op heel wat verzet bij de lerarenopleidingen en de studenten (zie Veto 30 jaargang 27). Ook nu weer klaagde VVS deze praktijk aan, omdat het gebrek aan begeleiding de kwaliteit van de opleiding naar beneden haalt. Ook nu weer had de minister er geen oren naar. De weerstand tegen de zelfstandige stage was volgens haar enkel een tipische uiting van het conservatisme in de lerarenopleiding: "Men is er tegen omdat het nieuw is."

Een erg gevoelig punt op de studiedag was de toekomst van de leraar SO 1, de 'regent'. De stuurgroep stelt onomwonden: "De onderwijspartners van een bepaalde groep mogen dan wel eisen dat de regenten

voor al hun vakken in de eerste vier jaar van Algemeen, Technisch en Kunst Sekundair Onderwijs bevoegd zijn en zelfs voor alle jaren van het Beroeps Sekundair Onderwijs, de realiteit van de opleiding illustreert dat het hard maken van dat standpunt onmogelijk is." In haar beleidsaanbevelingen noemt de stuurgroep drie mogelijkheden om de opleiding tot regent in te passen in het bachelor-mastersysteem, waarvan één mogelijkheid gewoon neerkomt op de opdoeking ervan.

VISIE

De studenten zijn echter overtuigd van de waarde van de regentaatsopleiding. Inhoudelijke vorming, didactisch-pedagogische vorming en de stages zijn hier immers verweven en op elkaar afgestemd, waardoor ze elkaar kunnen bevruchten. Doordat de opleiding drie jaar duurt kan de student ook geleidelijk groeien in het leraarschap. Wel zien de studenten het zitten om de lesbevoegdheid eventueel terug te brengen van drie vakken naar twee, zodat vakinhoud en vakdidactiek beter kunnen uitgediept worden en er tijd vrijkomt voor een bredere en diepere algemeen pedagogische vorming.

Een ander 'ziektebeeld' dat Eisendrath aanstipte in zijn verslag is dat informatie- en communicatietechnologie (ICT) in de lerarenopleiding kwazi volledig afwezig is. Dat is natuurlijk onverantwoord: ICT is een wezenlijk kenmerk van onze maatschappij geworden. Een leraar moet niet alleen zelf met computers overweg kunnen, maar die kennis ook toepassen in zijn lessen en er zijn leerlingen mee vertrouwd maken. Daarom pleit de stuurgroep ervoor ICT op te nemen in de startkompetenties. VVS gaat hiermee volledig akkoord. Ze vraagt dat de minister een fundamentele visie op ICT zou ontwikkelen. Een paar computers aankopen volstaat immers niet. Er moeten ook middelen zijn voor het onderhoud, voor bijscholing van docenten, enzovoort.

HEET

Niet enkel het verslag van Eisendrath en het rapport van de stuurgroep waren onderwerp van gesprek op de studiedag. Een week ervoor had minister Vanderpoorten zich in een interview met *de Standaard* laten ontvalen dat ze erover dacht de lerarenopleidingen weg te halen uit de universiteiten en de hogescholen en onder te brengen in centra voor lerarenopleiding, die apart gefinancierd zouden worden. Dit idee veroorzaakte natuurlijk nogal wat kommotie. De studenten vinden het in principe een interessante gedachte, maar doen nog geen definitieve uitspraken. Daarvoor is er immers nog te weinig informatie beschikbaar en veel hangt af van de concrete uitwerking.

De studiedag bestond uit een algemene situering van het onderzoek en daarna, zoals gezegd, de bekendmaking van de standpunten van Vlor, Vlir, Vlhora en VVS en aansluitend een debat met het publiek. In de zaal zaten parlementariërs en vertegenwoordigers van de instellingen, de vakbonden, de ouderverenigingen. Ten slotte kwam minister Vanderpoorten zelf aan het woord. Oorspronkelijk was een toespraak gepland, maar op de dag zelf werd aangekondigd dat die vervangen zou worden door een interview. Guy Tegenbos, die ook het debat gemodereerd had, kon zo allerlei vragen stellen die uit het publiek naar voren waren gekomen. Rond de hete brij heen draaien was voor de minister dus onmogelijk. Natuurlijk kan je voor of tegen haar ideeën zijn, maar op de studiedag heeft ze alleszins bewezen dat ze de confrontatie allerminst uit de weg gaat.

Deze evaluatie van de lerarenopleidingen is alleszins een stap in de goede richting. Dat de studenten, vertegenwoordigd door VVS, sinds kort als volwaardig gesprekspartner gezien worden in dit soort dossiers, is enkel toe te juichen. Net als het onderwijs zelf is de lerarenopleiding echter een onderwerp waar iedereen wel zijn zegje over wil doen; er zal dan ook nog heel wat water naar zee vloeien voor er concreet iets verandert. We houden de zaak in de gaten.

Saskia Renckens

Tussen het kot en de barrikaden

Mak, apatisch en individualistisch. deze termen worden nogal eens in de mond genomen om de huidige generatie studenten te typeren. Dat studenten zich vanuit hun veilige kokon enkel nog maar om hun diploma zouden bekommeren, wordt echter gedeeltelijk ontkracht door de resultaten van het onderzoek naar 'het maatschappelijke engagement van de Leuvense studenten' (zie voorpagina).

De postmoderniteit luidde het einde van de grote idealen in en dat zou zich ook uiten in het engagement van studenten. De tijd van de barrikades is inderdaad voorbij, maar volgens Lesley Hustinx en haar medewerkers van het departement Sociologie moet het gebrek aan engagement bij studenten toch gerelativeerd worden. De student komt zijn kot wel nog uit, maar konkretiseert zijn maatschappelijke verantwoordelijkheid op een andere manier. Enkele kritische bedenkingen.

Vroeger zou alles beter geweest zijn. Studenten waren de maatschappelijke voortrekkers en waren er rotsvast van overtuigd dat ze de wereld konden veranderen. Objectieve vergelijkingsmogelijkheden tussen vroeger en nu zijn er echter niet. De studie van Hustinx en co is pas het eerste onderzoek dat peilt naar de maatschappelijke betrokkenheid van de Leuvense studenten.

De resultaten van deze enquête bij duizend derdejaarsstudenten van de KU Leuven zijn volgens de onderzoekers zelf 'hoopgevend'. Onmiddellijk geven ze echter ook toe dat er een tweespalt zit in de cijfers: het absolute aantal zogenaamde 'vrijwilligers' ligt relatief hoog, maar het zijn steeds dezelfde die een engagement op zich willen nemen en dan nog liefst op vrijblijvende basis.

Engageren is mogelijk op verschillende manieren: je kunt je inzetten op individuele basis of als vrijwilliger aan de slag gaan in georganiseerd verband. De populairste activiteiten die onder de eerste categorie vallen, kun je echter bezwaarlijk als 'engagement' definiëren. Zo beweert twee derden van de studenten dat ze 'hun eigen levensstijl veranderen'. Niet zo moeilijk als je weet wat er onder deze noemer valt, namelijk zaken als 'afval sorteren', 'verdraagzaam zijn'.

STRAAT

Individuele engagementen die wat meer inspanning vragen, zijn daarentegen heel wat minder populair. 'Mensen op straat informeren en bewustmaken' en 'deur-aan-deur geld inzamelen of steunkaarten verkopen' stuiten op de grootste weerstand. Zelfs betogingen staan niet hoog op het verlanglijstje van studenten. Meer dan dertig procent van de respondenten liet weten dat ze zelf liever niet zouden meestappen in een betoging rond algemene maatschappelijke thema's. Enkel als het hun eigen leefwereld betreft, willen studenten nog wel eens op straat komen. Deze evolutie hebben we de laatste jaren trouwens ook in de Leuvense praktijk kunnen vaststellen. De grootste betogingen uit het recente verleden draaiden rond de fuifzalenproblematiek in Leuven en de invoering van het semestereksamenstelsel.

Gelukkig zijn de statistieken voor het 'echte' vrijwilligerswerk iets rooskleuriger. De term 'vrijwilliger' wordt in dit onderzoek gedefinieerd als degene die een engagement opneemt in georganiseerd verband. Het aantal vrijwilligers bij de Leuvense studentenpopulatie blijkt te schommelen tussen eenenveertig en vierenveertig procent. Bijna een derde van de ondervraagde studenten was vroeger actief geweest als vrijwilliger en het aandeel nooit-vrijwilligers bedraagt ongeveer vijftientig procent.

Vrij hoopgevende cijfers dus, maar ook hier passen enkele kritische randbemerkingen. Wat vrijwilligerswerk buiten het studentenmilieu betreft, zijn studenten het meest actief in jeugdbewegingen en sportverenigingen. De onderzoekers vermoeden echter zelf dat dit laatste wellicht een enigzins vertekend beeld geeft: waarschijnlijk hebben velen het actief lidmaatschap van een sportvereniging ook geïnterpreteerd als 'engagement'. Wekelijks een balletje slaan of trappen kan echter moeilijk als een vorm van maatschappelijk engagement beschouwd worden.

BLOED

Ook binnen het studentenmilieu hebben de meeste 'vrijwilligersactiviteiten' een relatief vrijblijvend en beperkt karakter. Populairst zijn concreet afgebakende, kortlopende en flexibele engagementen als peter- of meterschap van jongere studenten,

ger in Leuven blijven studeren.

Uit de enquête blijkt dat vrijwilligers doorgaans meer belang hechten aan hun vrijwilligerswerk buiten het studentenmilieu. Deze laatste duiken immers niet op in de lijst van belangrijkste vrijwilligersactiviteiten. De 'studentikoze' engagementen gaan echter in de meeste gevallen samen met vrijwilligerswerk buiten het studentenmilieu.

VROUW

Deze laatste vaststelling is opmerkelijk: een relatief beperkte groep studenten combineert een heterogene verzameling van vrijwillige activiteiten. De diversiteit aan maatschappelijke engagementen concentreert zich dus in de akties van een minderheid van studenten. Verschillende vormen van engagement wortelen in een algemene houding van maatschappelijke betrokkenheid, die een bepaalde groep van studenten ertoe

Slechts tien procent van de bevroegde studenten neemt 'maatschappelijk geëngageerd bezig zijn' op in hun top-vijf van voorkeursactiviteiten

een studentenclub en losse kringmedewerker. Jammer genoeg geeft de enquête wellicht ook hier weer een verkeerd beeld van het echte engagement. Iedereen weet immers dat peter- en meterschap in de meeste gevallen louter een formaliteit is en eerder gericht op het trakteren van pintjes dan op het effectief begeleiden van de eerstejaars. De opstellers van de enquête waren blijkbaar niet echt ingeburgerd in het studentenmilieu, en dat blijkt ook op andere punten. Zo werd het onderscheid tussen een studentenkring (verbonden aan een opleiding of fakulteit) en een studentenclub (veelal regionaal georganiseerd) niet op een adequate manier duidelijk gemaakt. Ook hier kan er bij de respondenten verwarring geweest zijn tussen het lidmaatschap van een kring of club en het actief meedraaien in de werking ervan. Nog een voorbeeldje: Portulaca en Pangaea bengelens volgens het onderzoek aan het staartje wat betreft de opgenomen engagementen in het Leuvense studentenmilieu. Dit is echter de logica zelve, aangezien deze organisaties zich hoofdzakelijk richten op buitenlandse studenten die zelden drie jaar of lan-

aanzet zich in individueel én organisatorisch verband te engageren.

Ook in het vrijwilligerswerk is de emancipatie van de vrouw nog geen voldongen feit. Hoewel mannelijke en vrouwelijke studenten in gelijke mate participeren aan het vrijwilligerswerk binnen het studentenmilieu, wordt duidelijk dat mannen eerder vrijwilligerswerk verrichten in verantwoordelijke en prestatiegerichte functies en vrouwen eerder de verzorgende sektor verkiezen. Bij de vaste kringmedewerkers, medewerkers van de fakbars en pressen is er een relatieve oververtegenwoordiging van mannelijke studenten. Ook in het vrijwilligerswerk buiten het studentenmilieu worden de traditionele rollenpatronen bevestigd.

Misschien wel de meest onrustwekkende konklusie van het onderzoek is dat slechts een kleine minderheid -nog geen tien procent- van de bevroegde studenten 'maatschappelijk geëngageerd bezig zijn' opneemt in hun top-vijf van activiteiten die hun voorkeur wegdragen of waaraan ze de meeste tijd spenderen. De favoriete tijdsbestedingen van de studenten zijn: tijd

doorbrengen met het lief, gezellig samen zijn met vrienden op kot, op kafee gaan of een filmpje meepikken. In studeren wordt dan weer de meeste tijd geïnvesteerd.

Of de mate van engagement afhankelijk is van de ervaren studielast, werd ook nagegaan. Een vergelijking van de drie studiegroepen wijst uit dat studenten uit de Humane wetenschappen hun studiedruk gemiddeld het laagst persipiëren. De fakultaire verschillen in ervaren studiedruk kongrueren echter niet met het opgenomen engagement. De fakulteit Economische en Toegepaste Economische Wetenschappen bijvoorbeeld scoort het slechtst kwa vrijwilligersaantallen, hoewel de studenten hun studiedruk het laagst inschatten. De ervaren studiedruk in de 'topfakulteit' wat betreft maatschappelijk engagement, Sociale Wetenschappen en Psychologie en Pedagogische Wetenschappen, schommelt dan weer rond het algemeen gemiddelde. Alleszins is het zo dat een grote groep vrijwilligers afhaakt bij de overgang naar universitair onderwijs.

Het al dan niet verrichten van vrijwilligerswerk blijkt verbonden met de kerkpraktijk. Vrijwilligers nemen regelmatig deel aan kerkelijke of godsdienstige erediensten dan de niet-geëngageerden. Wellicht moet deze redenering echter andersom geïnterpreteerd worden: praktiserende gelovigen zijn vaker actief in het vrijwilligerswerk omdat het geloof veelal samengaat met een maatschappelijk engagement. Daartegenover staat wel dat meer dan zeventig procent van de bevroegden zich nooit of liever niet zou inzetten voor een religieuze gemeenschap.

Studenten hebben een voorkeur voor concrete, realistische, neutrale, gevarieerde en flexibele vrijwilligersactiviteiten. De nadruk hierbij ligt op zelfbepaling en persoonlijke interesses. Vaak wordt ook geopteerd voor activiteiten die in het verlengde van de studie keuze liggen. Een belangrijke faktor voor het opnemen van vrijwilligerswerk is de persoonlijke vraag. Wie vanuit zijn of haar omgeving wordt gestimuleerd om zich te engageren, is veel sneller geneigd om dit te doen dan iemand met een minder geëngageerde *background*.

De studie van Hustinx en co is een belangrijke waardemeter voor het engagement van de Leuvense studenten. De resultaten zijn echter niet altijd even eenduidig. De onderzoekers zelf houden het bij een gematigd positieve kijk. Wellicht is het nodig dat er verdere studies volgen, zodat de evolutie inzake engagement van studenten kan worden opgevolgd.

Tijl Vereenooghe

foto archief

Leuven bezorgd over dioksinemetingen

Om maar eens een open deur in te trappen: het gaat niet goed met ons leefmilieu. Het gat in de ozonlaag groeit en het Amazone-woud krimpt. Ook in onze eigen achtertuin is echter niet alles koek en ei. Neem nu Leuven-Wilsele. Daar neemt de aanwezigheid van dioksines in de lucht steeds toe.

De lucht in Leuven-Wilsele, maar ook in Hoboken en Zelzate, is dus allerminst dioksinevrij te noemen. Integendeel zelfs. Bij de meetkampagne van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) van dit voorjaar waren de resultaten in de voornoemde drie gemeenten sterk tot zeer sterk verhoogd ten opzichte van vorige metingen. De dioksinewaarde van Leuven-Wilsele is de op een na hoogste waarde die de VMM in Vlaanderen vaststelde. Hier liggen de resultaten viermaal hoger dan de gemiddelde waarde in Vlaanderen. In een tijd dat de verspreiding van dioksines in de lucht een dalende trend vertoont, kan dit zeker een verontrustende vaststelling genoemd worden.

De meetkampagne bestaat uit twee onderdelen, een *depositiemeting* en een *emisiemeting*. Bij depositiemetingen wordt neervallend stof opgevangen en geanalyseerd. Zo'n depositiemeting kan wel beïnvloed worden door meerdere bronnen in de buurt. Bij emissiemetingen peilt men in schoorstenen naar de dioksine-uitstoot van een bepaalde bron. Deze metingen worden al sinds 1995 georganiseerd door de VMM, met meetkampagnes in het voorjaar en het najaar.

Het zoeken naar verantwoordelijken voor de hoge dioksinewaarden in de Leuvense lucht lijkt op het eerste zicht zeer simpel. Het meetpunt in Leuven-Wilsele ligt immers op een steenworp van de verbrandingsoven van de nv Machiels waar al in 1997 verhoogde dioksinewaarden werden geregistreerd. De milieu-inspectie is nu bezig met een onderzoek om te bepalen of deze verbrandingsoven de oorzaak is van het probleem. Een feit spreekt echter wel in het voordeel van de nv Machiels: algemeen gezien leveren de verbrandingsovens geen belangrijk aandeel meer in de dioksinevervuiling in Vlaanderen.

Leuvense schepen van Milieu, Karin Jiroflee (sp.a), en het diensthoofd van de Leuvense Milieudienst, Bruno Dewelde, zijn dan ook niet volledig overtuigd van de schuld van nv Machiels. Jiroflee sluit niet uit dat een toevalligheid als sluikeverbranding aan de oorzaak ligt van de vastgestelde hoge waarden. Dewelde zegt ook over geen aanwijzingen te beschikken dat de verbrandingsovens voor ziekenhuisafval van de nv Machiels de oorzaak is van de problemen. Volgens Dewelde doet nv Machiels veel metingen en liggen de resultaten daarvan steeds binnen de normen.

Ook de VMM is niet zeker dat nv Machiels de schuldige is van de vervuiling in Leuven-Wilsele. In ieder geval kunnen zij de bron van de vervuiling ter plaatse niet aanwijzen. Op basis van de gunstige resultaten van de metingen moet de VMM ervan uitgaan dat de verbrandingsoven van nv Machiels niet de oorzaak is. Met de milieu-inspectie is nu contact opgenomen om te controleren of er nog vervuilende bedrijven in de omgeving te vinden zijn. Het sterk schommelend resultaat kan duiden op eenmalige feiten zoals sluikeverbranding van bijvoorbeeld onbehandeld hout. Of er al dan niet meer meetpunten komen in het Leuvense hangt

af van het overleg tussen de VMM en de milieu-inspectie.

Het Leuvense stadsbestuur zegt zeer bezorgd te zijn over de resultaten van de metingen uitgevoerd door de VMM. De stad Leuven vindt echter geen duidelijke reden of oorzaak die de verhoogde aanwezigheid van dioksines in de Leuvense lucht kan verklaren. Leuven dringt aan bij de VMM om met meer meetpunten en metingen in het Leuvense te werken. De VMM, de milieu-

inspectie van Aminoal en alle andere betrokken diensten worden door stadsbestuur ook verzocht om de gepaste maatregelen te treffen en kunnen hiervoor op de volledige medewerking rekenen van de stad Leuven.

Via een persmededeling laat ook de Leuvense oppositiepartij Agalev van zich horen. Agalev-Leuven maakt zich ongerust over de gezondheid van de omwonenden en vraagt met aandrang dat het stadsbestuur wel degelijk de nodige initiatieven zou nemen. De oorzaak vinden van dit probleem krijgt ook voor Agalev de hoogste prioriteit. Zodra deze oorzaak geïdentificeerd is, dient deze bron van verontreiniging snel en adequaat te worden aangepakt. De Groenen stellen ook voor dat het stadsbestuur zelf het initiatief zou nemen om in overleg met de VMM enkele aanvullende metingen in de omgeving uit te voeren.

GLOBAAL

Op een aantal plaatsen in Vlaanderen is er dus duidelijk teveel dioksine in de lucht. En dit is wel degelijk een probleem. Een probleem dat hopelijk zo vlug en zo efficiënt mogelijk wordt aangepakt. We willen dit artikel echter niet op deze deprimerende manier afsluiten. Globaal gezien blijft de verspreiding van de dioksines in de Vlaamse lucht en het Vlaamse milieu dalen. In Olen, waar trouwens ook een vestiging van Umicore te vinden is, is de positieve trend onmiskenbaar. Ook in Menen is dit het geval. In 1999 werden in Gent hoge metingen van dioksine gedaan, maar die lijken nu definitief van de baan: het plasticverwerkend bedrijf Transpac werd verantwoordelijk gesteld voor de Gentse hoge metingen en werd meteen ook verplicht om te stoppen met haar afvalverbrandingsactiviteiten. Tot slot kan men dus zeggen dat de aanwezigheid van dioksine in de Vlaamse lucht redelijk doeltreffend wordt ingedijkt. Er zijn een paar uitzonderingen op deze regel, ook in het Leuvense. Maar de goede wil om het probleem op te lossen is er blijkbaar.

Kristof D'Exelle

foto: archief

Residentie-overleg nodigt je uit

Sacharov, dé overleg- en adviesvergadering voor kotstudenten op residenties, nodigt je uit op woensdag 28 november om 19u in de lokalen van Loko, 's Meiersstraat 5 (tussen Hogeschoolplein en Muntstraat). Alle gangverteenwoordigers, geïnteresseerde kotstudenten of andere gehuisvesten welkom.

(kn)

De stad Leuven vindt geen duidelijke oorzaak die de verhoogde aanwezigheid van dioksines in de Leuvense lucht kan verklaren

inspectie van Aminoal en alle andere betrokken diensten worden door stadsbestuur ook verzocht om de gepaste maatregelen te treffen en kunnen hiervoor op de volledige medewerking rekenen van de stad Leuven.

Via een persmededeling laat ook de Leuvense oppositiepartij Agalev van zich horen. Agalev-Leuven maakt zich ongerust over de gezondheid van de omwonenden en vraagt met aandrang dat het stadsbestuur wel degelijk de nodige initiatieven zou nemen. De oorzaak vinden van dit probleem krijgt ook voor Agalev de hoogste prioriteit. Zodra deze oorzaak geïdentificeerd is, dient deze bron van verontreiniging snel en adequaat te worden aangepakt. De Groenen stellen ook voor dat het stadsbestuur zelf het initiatief zou nemen om in overleg met de VMM enkele aanvullende metingen in de omgeving uit te voeren.

OVEN

Agalev bekijkt ook de mogelijke oorzaken. Zij sluiten zich voor een deel aan bij Jiroflee en Dewelde. Dit wil zeggen dat ook Agalev-Leuven niet noodzakelijk nv Machiels viseert als de oorzaak. Voor de Groenen behoren oorzaken als sluikeverbranding door partikulieren dus ook tot de mogelijkheden. Maar de partij wil toch even de aandacht vestigen op de noodklep bij de verbrandingsoven van nv Machiels. Deze klep treedt

Seks zonder licht voor het goede doel

Voor degenen onder jullie die nog niet, of niet meer weten waarover *The Bet* gaat: dit is een weddenschap van ons, de Vlaamse studenten, met staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling Olivier Deleuze (Ecolo). Het komt erop neer dat we op zes maanden tijd acht procent CO₂, een van die vieze gassen waardoor onze aarde opwarmt, gaan besparen.

Tijdens deze koude novembermaand geven we jullie geen besparingstips kwa verwarming, die spreken voor zich. Wel gaan we extra aandacht besteden aan hoe je zelf kan meedoen door bewust met papier om te gaan. Het produceren en verpakken van papier kost energie en veroorzaakt CO₂-uitstoot. Door minder papier te verbruiken kunnen we dus CO₂ besparen. Zo kan je bijvoorbeeld je notities nemen op de achterkant van je cursus of de beide kanten van een blad gebruiken. Ook het gebruik van kringlooppapier levert al snel een besparing van tachtig procent bomen en vijfenveertig procent energie op (oftewel 1,15 kilogram CO₂ per kilogram recyclagepapier in plaats van gewoon papier). Of je kan simpelweg een 'anti-reklame-sticker' op je brievenbus kleven, waardoor je moeiteloos drie kilogram papier of 4,26 kilogram CO₂ per week bespaart. Deze stickers zijn verkrijgbaar bij Depo (aan Alma 2) en bij de Bond Beter Leefmilieu.

Wat je ook kan doen is op woensdag 28 november om 13u naar Pangaea komen, waar papierekspert Stefaan Claeys van de Bond Beter Leefmilieu tijdens '1 uur Bettijd' meer uitleg komt geven over het nut van het besparen van papier. Nadien kan je tijdens de *bettijd* zelf aan de slag, door na te gaan hoe je tijdens *The Bet* zelf papier kan (doen) besparen. Inkom is gratis, vegetarische broodjes en drank zullen verkrijgbaar zijn.

(bdh)

Bettijd is een organisatie van Depo, Studentenvoorzieningen Leuven. Meer info op www.thebet.be

Muzikanten dansen graag mee

Vanaf 1 december dienen organisatoren van activiteiten waarvooraf opgenomen muziek wordt gespeeld, een bijkomend bedrag betalen. Ook studentenverenigingen vallen onder het systeem van de billijke vergoeding.

Wie een cd koopt of in het openbaar laat beluisteren, betaalt steeds auteursrechten aan de tekstdrager en komponisten. De uitvoerders, zoals de muzikanten, hadden geen recht op een vergoeding, zelfs indien een bepaald nummer een hit werd. Dat vonden de artiesten onrechtvaardig. In een nieuwe auteurswet uit 1994 werd, in uitvoering van een Europese richtlijn, een billijke vergoeding in het vooruitzicht gesteld. Deze vergoeding staat los van de aankoop van de muziekdrager. De auteursrechten worden betaald voor het 'eerste gebruik' in de privé-kring. Slechts voor het 'sekundaire gebruik', namelijk de uitvoering in het openbaar, is de billijke vergoeding verschuldigd. Tegenstanders argumenteerden dat de uitvoerders reeds betaald werden bij de opname en een extra compensatie niet nodig was. Zonder succes. Het toepassingsgebied van de billijke vergoeding is daarenboven zeer ruim. Ook dokters moeten bijvoorbeeld voor het spelen van muziek in hun wachtkamer een jaarlijks bedrag overmaken. Voor het vaststellen van de tarieven voor luisteren werd een commissie opgericht, die bestond uit vertegenwoordigers van inningsmaatschappijen van de muziekproducenten enerzijds, en de sociaal-kulturele sector anderzijds.

GUNSTTARIEF

Het dossier over de billijke vergoeding sleepte enkele jaren aan, onder meer omdat de federale overheid hier eigenlijk be-

voegd was om een kulturele materie te regelen, die in principe zijn voorbehouden aan de gemeenschappen. Minister van Cultuur en Jeugd Bert Anciaux (Spirit) waarschuwde dat de tarieven er niet toe mochten leiden dat kleinschalige luisteren niet meer mogelijk zouden zijn. Een eerste akkoord kwam uit de bus in april, maar minister van Justitie Marc Verwilghen (VLD) vond de tarieven helemaal niet billijk voor de jeugdsector. De commissie moest haar huiswerk opnieuw maken. De uitvoerende artiesten vonden echter dat de sociaal-kulturele sector zich had gebaseerd op verkeerde cijfers. Pas na de vakantie steeg er witte rook op. In het akkoord werden nieuwe tarieven bepaald die stukken lager

liggen, en die ook afhankelijk zijn gesteld van de toegangsprijs. Bedraagt die laatste minder dan vier euro, kan er genoten worden van een gunsttarief. Ook het oorspronkelijke plan om voor polyvalente zalen een limiet te stellen van dertig activiteiten per jaar werd verlaten.

De luisterorganisatoren blijven zitten met gemengde gevoelens. Enerzijds is men gerustgesteld dat de oorspronkelijke tarieven niet werden gehandhaafd en dat er eigenlijk wel een vrij 'billijk' akkoord is gekomen. Anderzijds blijft de billijke vergoeding een extra meerkost die heel wat verenigingen zullen moeten doorrekenen bij het begroten van activiteiten. De naam Sabam deed al een koude rilling over de rug van fakbar-

beheerders en andere kringmensen rollen. Nu komt daar dus de billijke vergoeding bovenop. Het zal waarschijnlijk ook nog een tijdje duren vooraleer iedereen op de hoogte is van de korrekte tarieven en toepassingsmodaliteiten. Er bestaan immers verschillende tarieven, zowel voor activiteiten zonder als met dans, zonder als met drank. Studentenkringen en fakbars kunnen zich best informeren. Controles zijn in het voorjaar niet uitgesloten. De uitvoerders hebben alvast een campagne in het vooruitzicht gesteld.

Thomas Leys

Meer informatie: www.bvergoed.be; www.vfj.be

Organiseer eens een beiaardkantus

Tijdens de eerste week van vorig academiejaar organiseerde de Leuvense Overkoppelende Kringorganisatie (Loko) voor de eerste maal een beiaardkantus, een massakantus op het Ladeuzeplein met begeleiding van de beiaardier. Dit evenement kaderde toen in het feestjaar van onze universiteit '575 jaar KU Leuven'. De beiaardkantus was een enorm succes: meer dan drieduizend vijfhonderd studenten genoten er van een fantastische sfeer.

Wie er vorig jaar bij was, weet dat de eerste beiaardkantus een unieke ervaring was. Daarom gaan er nu meer en meer stemmen op om hieraan een vervolg te breien en een tweede editie van de beiaardkantus op poten te zetten. Deze zou dan plaatsvinden in het begin van volgend academiejaar. Een dergelijk grootschalig initiatief vereist echter een grondige voorbereiding. Daarom is Loko nu op zoek naar een aantal mensen die bereid zijn om een deel van hun vrije tijd op te offeren om een nieuwe beiaardkantus te organiseren. Idealiter zou een groepje van een vijftal studenten vanaf begin volgende jaar

zich intensief moeten gaan bezig houden met de organisatie. Dit houdt onder andere in: zoeken van sponsors, praktische regelingen, contacten leggen met leveranciers, het voeren van promotie.

Op de Open Algemene Vergadering van Loko hebben de fakulteitskringen al principieel ingestemd met de organisatie van een tweede beiaardkantus. Dit kan echter alleen in de praktijk omgezet worden als er voldoende bereidwilligen worden gevonden om het evenement te helpen organiseren. Daarom beleggen we een vergadering voor geïnteresseerden. Deze zal plaatsvinden op dinsdag 18 december om 19u in de gebouwen van Loko ('s Meiersstraat 5). Iedereen is van harte welkom op deze bijeenkomst. Aanwezigheid houdt natuurlijk nog geen enkele verplichting in.

Wil je meer informatie hierover, kun je ons contacteren op 016/32.37.89 of 016/22.44.38 (vragen naar Tijn of Björn). Mailen kan ook en wel op volgend emailadres: beiaardkantus@hotmail.com

(tv)

Het leven zoals het is: Veto

Wie hoort niet in volgend rijtje thuis: Ivan De Vadder, Paul Jambers, Walter Pauli, Stef Wauters. En het antwoord is. Paul Jambers. Waarom? Wel, de anderen zetten hun eerste stapjes in de journalistiek bij het Leuvense studentenweekblad Veto. Inderdaad, het krantje dat je nu aan het lezen bent. Wil jij binnen enkele jaren ook in dit rijtje thuis horen? Het kan! Lees gewoon verder en je krijgt de smaak vanzelf te pakken.

"In een stad als Leuven zou je redelijkerwijze mogen aannemen dat wie ambities heeft om binnen vijf à tien jaar met de pen iets te presteren, zijn wilde haren uitprobeert in een blad als Veto." Een sitaat van Eddy Daniëls, oud-hoofdredakteur van Inter-Medair en tijdens zijn Leuvense studentenjaren ook actief als medewerker van Veto. Veto kan er inderdaad trots op zijn doorheen de jaren uitgegroeid te zijn tot het enige Vlaamse studentenweekblad die een hoog nivo combineert met een hoge oplage en een wekelijkse verschijningsfrequentie.

Veto is een blad voor en door studenten en bericht over alles wat de Leuvense student kan interesseren: onderwijs, sociale materie, kringactiviteiten, cultuur, bredere maatschappelijke onderwerpen. Voor elk wat wils, overgoten met een kritisch-objektief sausje en afgewerkt met een dosis spelling-Geerts. Als geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) volgt Veto de perikelen van de studentenbeweging op de voet. Toch is Veto geen partijblad van Loko: de onafhankelijkheid wordt hoog in het vaandel gedragen en ook mistoestanden binnen de studentenbeweging worden aangekaart.

Dat de nieuwe Veto iedere week opnieuw in de verdeelbakken belandt, wordt door velen als een evidentie beschouwd. Toch is het geen sinekure om week na week een kwalitatief hoogstaand krantje af te leveren. Ettelijke vrijwilligers offeren wekelijks een aanzienlijk deel van hun vrije tijd op om interviews af te nemen, artikels te schrijven, foto's te maken of de lay-out van Veto te verzorgen. Dit artikel tracht een beeld te schetsen van de werkzaamheden van de verschillende Veto-medewerkers. In het tot stand komen van een Veto zijn er vier grote stappen die hieronder behandeld zullen worden: het schrijven, het fotograferen, de eindredactie en het lay-outen of DTP'en.

SCHRIJVEN

Een krant staat of valt natuurlijk met de artikels. Om de diversiteit qua onderwerpen te garanderen, komen de Veto-medewerkers iedere week samen op een gezellige redactievergadering. Deze valt traditioneel op vrijdagmiddag en bestaat meestal uit drie grote delen. Eerst wordt de eindredactie voorbereid: er wordt nagegaan welke artikels er geschreven zijn, of er voldoende foto's gemaakt zijn, welke artikels op welke pagina's zullen terechtkomen enzovoort. In een tweede gedeelte worden de nieuwe onderwerpen verdeeld. Alle medewerkers kunnen suggesties doen en dan wordt besproken of deze passen in de inhoudelijke lijn van Veto en wie welke artikels zal schrijven. Tenslotte is er ook nog een evaluatie van de laatste Veto.

Na de vergadering op vrijdag vertrek-

ken de medewerkers - vaak via een kleine tussenstop in de Libertad - met hun huiswerk voor die week. Vanaf dat moment kan het echte werk beginnen: informatie wordt opgezocht, dossiers grondig doorgenomen, experts gekontacteerd, afspraken voor interviews gemaakt. Eens een schrijver de benodigde informatie heeft, kan hij of zij beginnen schrijven. Writer's blocks, crashende computers en dergelijke zijn in deze vaak storende factoren en de wekelijkse deadline op vrijdag hangt als een zwaard van Damocles boven de hoofden van de noeste Veto-medewerkers. Toch slagen ze erin om hun schrijfsels wekelijks los te laten op de mensheid.

Een vlotte pen is natuurlijk leuk mee-

van je ouders? Dan kun je zeker bij Veto terecht. Goede foto's kunnen immers zeker een journalistieke meerwaarde geven aan een blad.

Is fotografie je hobby, maar heb je nog geen kaas gegeten van ontwikkelen en afdrucken? Geen probleem, de meer ervaren fotografen zijn graag bereid je de kneepjes van het vak te leren. Een eigen donkere kamer hoeft je ook al niet te installeren, want Veto stelt een volledig uitgeruste doka ter beschikking van haar fotografen.

Kreativiteit is de belangrijkste voorwaarde voor het fotograferen. Niets is interessanter dan de grenzen van de journalistieke en artistieke fotografie aftasten. De ene keer is het resultaat al bevredigender

worden: een artikel dat langer is dan verwacht, een artikel dat er onverwacht toch niet komt. Verder kwijten de eindredakteurs zich ook nog van een aantal kleinere taken: het intikken van de zoekertjes, de agenda, de kolofon.

DTP

De wekelijkse klimax valt voor Veto op zondagavond. Alle artikels zijn klaar om gelay-out te worden, de foto's zijn ingescand en bewerkt, de advertenties staan klaar. Nu kan het DTP'en beginnen. DTP staat voor DeskTop Publishing, het opmaken van drukwerk met de computer. Veto gebruikt hiervoor het programma

QuarkXpress. Ook bij het lay-outen komt de creativiteit weer om het hoekje kijken. Er wordt gestreefd naar een aantrekkelijke schikking van de elementen die op een bepaalde pagina thuishoren. Om alles tot in de puntjes te verzorgen hangen de DTP'ers vaak met het puntje van hun neus tegen hun computerscherm, een houding die ook wel eens de *schildpadhouding* wordt genoemd.

Eens een pagina gelay-out is, wordt deze afgeprint en nog twee maal nagelezen. De laatste correcties worden op dat moment doorgevoerd. Op die manier worden alle pagina's verwerkt. Zijn ze allemaal definitief, moet de Veto nog klaargemaakt worden voor de drukker. De eindverantwoordelijke DTP zal alle pagina's verzameld in één bestand. Ondertussen is het al een gat in de nacht en staan de buro's

vol met lege flesjes bier. De *die-hards* — oftewel mensen die geen les hebben op maandagmorgen - blijven nog wat gezellig nakaarten terwijl de sjef DTP het bestand met de Veto via allerlei ingewikkelde technische tussenstappen op een speciale internet-pagina tracht te zetten. Op maandag kan de drukker dit bestand dan downloaden en kan de Veto gedrukt worden.

Moe maar voldaan kunnen de overgebleven medewerkers dan eindelijk hun vertier op kafee zoeken, en tegen het ochtendgloren hun bed opzoeken voor een verdiende nachtrust (of rechtstreeks naar hun werk vertrekken). Op maandag worden de gedrukte exemplaren opgehaald bij de drukker en kan de verdeling ervan in Leuven en Heverlee van start gaan.

Zo, nu weet je hoe een Veto gemaakt wordt. Spreek dit je aan en wil je ook Veto-medewerker worden (als schrijver, fotograaf, DTP'er of cartoonist), aarzel dan niet om ons te contacteren. Spring eens binnen op het Veto-hoofdkwartier in de 's Meiersstraat 5 of stuur ons een mailtje (veto@veto.student.kuleuven.ac.be). Lijkt dit je allemaal iets te dynamisch en studentikoos, dan kun je natuurlijk ook altijd bij de Campuskrant terecht.

De Veto-ploeg

genomen, maar daarnaast moeten schrijvers ook nog rekening houden met een aantal andere zaken. Het gebruik van de 'Veto-spelling' is daar een voorbeeld van. De beginnende Veto-schrijver pleegt wel eens te twifelen tussen 'c' en 'k' of 'x' en 'ks', maar na enkele artikels kent de spelling-Geerts voor de meesten geen geheimen meer. Ook dienen de ingediende teksten voorzien te zijn van speciale codes, die nodig zijn voor de lay-out.

Als nieuweling zullen we je natuurlijk niet meteen een interview met kardinaal Danneels voorschotelen. Iedereen krijgt de kans om zich rustig in te werken, en onder begeleiding van andere medewerkers de nodige ervaring op te doen. Niemand is overigens verplicht om iedere week een artikel te schrijven: je kiest zelf hoe ver je engagement reikt en ook de *input* van de losse medewerkers wordt erg op prijs gesteld. Enkele mensen worden wel verondersteld vrij intensief met Veto bezig te zijn. Dit zijn in de eerste plaats de hoofdredakteur, de grote *baas* en uithangbord van Veto en de redaktiesekretaris, een halftijds betaalde kracht die naast het schrijven van artikels ook de dagelijkse werking van Veto ondersteunt.

FOTOGRAFIE

Is esthetiek je ding en wil je meer dan alleen maar jengelende neefjes op saai familiefeesten fotograferen? Voel je je geroepen om je foto's op iets ruimere schaal te verspreiden dan het fotoalbum

dan de andere, maar al doende leer je snel. Ook krijg je de kans om de kwaliteit van je foto's te bespreken met je kollega-fotografen. Een kruisbestuiving van ideeën is vaak het resultaat en leidt tot nog betere foto's. Voel je je rechterwijsvinger al kriebelen om over te gaan tot actie? Laat deze kans dan niet schieten en wordt Veto-fotograaf. Klikken is de boodschap.

EINDREDAKTIE

Terwijl zowat de volledige studentenpopulatie mama en papa gaat opzoeken, blijven enkele moedige Veto-medewerkers tijdens het weekend in Leuven. Op maandag moet Veto immers in de bakken liggen en dus is er op zaterdag en zondag nog veel werk aan de winkel. De binnengekomen artikels worden samengebracht, twee maal grondig nagelezen en gecontroleerd op spellingsfouten, grammatika, stijl. Daarna worden alle artikels nog eens door de eigen spellingchecker, die Veto speciaal ontwikkelde voor de spelling-Geerts, gejaagd. Ook zorgen de eindredakteurs ervoor dat artikels zonder foto voorzien worden van een foto uit het uitgebreide archief. Op zaterdag wordt al een eerste lay-outscheema opge maakt: alle artikels, kadertjes en foto's worden verdeeld over de verschillende pagina's van de Veto. Rekenen, verschuiven en nog eens opnieuw verschuiven. Vaak leidt het opmaken van een lay-outscheema tot een zekere frustratie bij de eindredakteurs. Bijna altijd dient het lay-outscheema in de loop van het weekend nog aangepast te

“Er is weinig contact met het echte bloed”

Wij vroegen ons af wie eigenlijk de man is wiens woorden uit de mond van de rector komen gevlogen als hij spreekt? Blijkt dat deze man, Ludo Meyvis, niet alleen de woorden van de rector van vleugels voorziet, maar ook werkzaam is bij Campuskrant en zowaar ook schrijfsels voor Humo uit zijn pen wringt. Tijd voor een gesprek.

Veto: Hoe bent U eigenlijk speechschrijver van de rector geworden?

Ludo Meyvis: «Ik heb eerst Germaanse gestudeerd, gekombineerd met Oosterse Talen. Daarna moest ik nogal lang wachten om mijn legerdienst te beginnen en ben ik opnieuw gaan studeren, deze keer Rechten, voor de middenjury. Dat moest dan wel op een drafje: ik heb de eerste twee en de laatste twee jaren samen gedaan. Dan ben ik beginnen werken bij Oriëntalistiek, eerst een paar jaar bij een tijdschrift en vanaf 1987 ben ik assistent geworden bij Japanologie. In 1995 gebeurde daar een personeels-herschikking waardoor er een docent kon bijkomen, maar waardoor er ook een assistentenplaats moest ingeleverd worden, als ik me goed herinner. Het gevolg was in elk geval dat ik zonder werk zat.»

«Dan heb ik een heel lange, persoonlijke brief naar rector Oosterlinck gestuurd — mijn teksten zijn altijd veel te lang, zegt hij — waarin ik mijn situatie heb uitgelegd. Ik heb in die brief ook een paar suggesties gedaan wat ik meende te kunnen doen, waaronder die van tekstschrijver, toespraken schrijven, enzovoort. Een paar weken later heeft de rector mij bij zich geroepen en twee minuten later was ik zijn tekstschrijver. Dat heb ik dan een jaar full time gedaan. Gelijktijdig daarmee ben ik ook beginnen freelancen voor de Campuskrant. Toen kwamen daar op een bepaald moment twee vakatures vrij op de redactie en is mijn situatie in feite omgekeerd: ik werkte full time voor *Campuskrant* en de toespraken kwamen erbij. Dat is sindsdien zo gebleven.»

Veto: Hoe verloopt de interactie tussen u en de rector bij het schrijven van een toespraak of een artikel?

Meyvis: «Dat varieert. Het hangt er, heel begrijpelijk, van af welk soort tekst het is voor welk publiek, of voor welk blad. Gaat het bijvoorbeeld om een seremoniële toespraak, dan wordt er niet zoveel inhoud verwacht, maar gaat het meer om de aanwezigheid van de rector als hoogste gezagsdrager van de universiteit. Maar bij zaken als de openingstoespraak of het Patroonsfeest wordt er natuurlijk wel serieus over de inhoud gedebatteerd, met de rector, maar ook met anderen. Ik maak eerst een sneuvelversie van de tekst. Die wordt dan gelezen, in het geval van de openingstoespraak door een groep van zowat tien mensen. Die hebben natuurlijk allemaal hun opmerkingen en gevoeligheden, soms zelfs tegengesteld

aan elkaar. Ik probeer die commentaren dan een beetje onder één pen te verzamelen, en uiteindelijk geeft de rector dan zijn fiat.»

Veto: Hoe arbeidsintensief is dat werk?

Meyvis: «Het gaat gemiddeld toch wel om zo'n vier à vijf toespraken of artikels per week. Schrijven is ook een kwestie van routine. Zo'n seremoniële toespraak gaat heel snel, maar met een belangrijker toespraak ben je vrij lang zoet.»

Veto: Is het moeilijk om woorden te schrijven die iemand anders zal uitspreken?

Meyvis: «Het zijn en blijven de toespraken van de rector. Ik moet ervoor zorgen dat de inhoud bij hem past, zowel als persoon maar vooral als instelling. Hij kan geen dingen zeggen die ik toevallig zo vind maar die niet stroken met de plannen van de KU Leuven. Je moet de ideeën van de ander kennen. Ik vind het soms wel jammer dat er nogal eens snel over de dingen heen gepraat wordt. Als je een toespraak over een gevoelig onderwerp maakt, zou je daar eens een halve dag over moeten kunnen brainstormen. Maar dat kan niet wegens tijdsgebrek. Dat moet dan tussen drie afspraken en vijf vergaderingen door, en dat is eigenlijk niet goed. Maar ja, het kan niet anders.»

«Ik vind dat ik het niet altijd eens moet zijn met wat ik schrijf, maar ik moet wel schrijven wat van mij verwacht wordt. Heel zelden gebeurt

het wel eens dat daar een meningsverschil over ontstaat. Ik ga ervan uit dat zowel de rector als ikzelf

weldenkende mensen zijn.»

Veto: Vindt u het niet jammer dat maar weinigen weten dat u die toespraken schrijft?

Meyvis: «Nee, waarom? Ik heb daar helemaal geen moeite mee. Na dit artikel zullen er allicht meer zijn die het weten. Als het erom zou gaan mijn ijdelheid te strelen, mijn naam onder een tekst gedrukt te zien, dat kan ik voldoende op andere manieren compenseren.»

Veto: Werkt U als freelancer ook nog voor andere bladen?

Meyvis: «Ik schrijf af en toe, de laatste tijd wel wat minder, voor *Clickx*. Ook voor *Data-news*, een wat technisch computertijdschrift. En sinds een jaar of twee heb ik ook een rubriek in *Humo*, de Sideshow, over Internet-spullen.»

LUISTERVINKEN

Veto: Is het schrijven van toespraken geen onbevredigend werk?

Meyvis: Niet als je een bijna fysiek genoegen ondervindt van het schrijven zelf. Maar als een tekst klaar is, wil ik hem niet meer zien. Of toch niet te vaak. Wat anderen ervan vinden, tja, daar ben ik dan natuurlijk wel weer nieuwsgierig naar. Soms dwaal ik,

bijvoorbeeld op het Patroonsfeest, wat op mijn eentje door de receptie en ga ik — wat onbeleefd — luistervinken en als het dan over de toespraak gaat, vind ik dat wel leuk natuurlijk. Het mag ook negatieve kritiek zijn, dan wordt er tenminste over gediscussieerd.»

Veto: Bij de openingstoespraken dit jaar was er ook een zekere wisselwerking, wat steken heen en weer, tussen de speech van de rector en die van de studentenvetegenwoordiger.

Meyvis: Ja, dat is logisch. Het zou erger zijn als dat nooit zou gebeuren. Ik vind dat er tussen de

rector en de studentenpopulatie een zekere animositeit moet bestaan. Ook al omdat beiden verschillende belangen te verdedigen hebben. En wat in de studententoespraak gezegd wordt, is vaak heel juist. Maar wat in de speech van de rector gezegd wordt, is ook vaak heel juist. Dan heb je niet zozeer een discussie tussen 'ja' en 'nee', maar tussen 'ja' en 'ja'. En dat moet kunnen.»

Veto: Hoe lang bestaat Campuskrant al?

Meyvis: «*Campuskrant* is eigenlijk voortgekomen uit de *Akademische Tijdingen*, dat ergens in de jaren zeventig ontstaan is en een puur public relations-blaadje was. Dat was toen zo. Je mocht alleen maar zeggen hoe geweldig je was. Daar is de universiteitsjournalistiek nog niet helemaal van genezen, maar het betert. Men begint gelukkig in te zien dat gezonde zelfkritiek veel geloofwaardiger is dan saaië hoera-uitspraken. In 1990 was het tijd voor een andere manier van universitaire communicatie en daar is dan *Campuskrant* uit gegroeid. Als je het laatste nummer van *Akademische Tijdingen* naast het eerste nummer van *Campuskrant* legt, dan zie je echt wel een verschil van dag en nacht.»

Veto: Is er zo iets als concurrentie tussen Campuskrant en Veto?

Meyvis: «Mensen van *Campuskrant* werken voor de universiteit, die ons ook betaalt. Dat is natuurlijk anders voor de mensen van Veto. Een belangrijk, praktisch onderscheid is ook dat *Campuskrant* om de drie weken verschijnt, terwijl *Veto* een wekelijks tijdschrift is. Dat betekent dat voor ons aktualiteit maar zelden weggelegd is.»

«Wij hebben een andere functie. Wij gaan ook wat breder. We zijn een personeelsblad, een bedrijfsblad zelfs. Veto is duidelijk voor honderd procent een studentenblad dat ook met veel aandacht door het personeel gelezen wordt, terwijl voor *Campuskrant* de studenten een doelgroep zijn, naast andere, waaronder het personeel, maar ook de alumni.»

Veto: Heeft Veto niet meer de kans om kritisch te zijn?

Meyvis: «Wij nemen als redactie inderdaad geen standpunt in. Wij laten mensen aan het woord, vijftien procent van de artikels die wij brengen zijn interviews, en

wanneer er kritiek gebracht wordt, wat echt wel gebeurt, dan is dat door de geïnterviewden. Natuurlijk heb je ook een eigen mening over zaken, maar je moet er mee kunnen leven dat je die niet altijd kunt neerschrijven. Dat hoeft ook niet. Een journalist vertaalt meningen naar een leesbaar artikel, en hij geeft ze door, maar hij fabriceert geen meningen.»

«Wij proberen op een volwassen manier bij te dragen tot een discussie door het standpunt van de universiteit te vertolken rond bepaalde zaken. Je moet het ook niet zo zwart-wit zien. Er zijn niet zoveel zaken waarrond er een bikkelharde discussie zou kunnen ontstaan tussen de universiteit aan de ene en de studenten aan de andere kant. We zitten allemaal binnen dezelfde universiteit he.»

VLINDERS

Veto: Wordt Veto veel gelezen op de redactie bij jullie?

Meyvis: «Nee nooit, die mikken we onmiddellijk de papiermand in. Nee, tuurlijk. Er staan vaak heel interessante artikels in. Alleen lijkt de lay-out van *Veto* nergens op.»

Veto: Misschien heeft Campuskrant ook meer financiële middelen ter beschikking?

Meyvis: «Ja, vergeet het maar. *Campuskrant* werkt met vier personen op drie mandaten. Ik probeer regelmatig wel eens naar buitenlandse universiteiten te gaan, en als je dan ziet waarmee die soms kunnen werken. In Leiden werken ze met een redactie van tien betaalde redakteurs, plus eigen fotografen, plus lay-outers én een onafhankelijk redaktiestatuut.»

Veto: Wat maakt u tevreden in uw job?

Meyvis: «Ik ben eigenlijk een intellectueel vlindertype. Ik ben graag met veel verschillende dingen bezig, en niet zo graag lang met één ding. En de KU Leuven is een eindeloze grabbelton van interessante mensen en thema's. Je staat tegelijkertijd ook zowel binnen als buiten de universiteit. Er is wel één tekort aan mijn werkomgeving: het contact met de studenten, het bloed van de universiteit. Ik kan mijn job heel goed doen zonder ook maar één student te zien. Misschien moet er wat meer contact zijn tussen de centrale diensten van de universiteit en de studenten.»

Veto: Heeft u geen verlangen om ooit fictie te schrijven?

Meyvis: «Dat doe ik ooit wel, zeker weten. Twee jaar geleden heb ik nog een bloemlezing gemaakt, samen met Bob Stouthuysen, over academische humor. Dat is dan niet meteen een creatief hoogstandje, maar dat komt wel. Je moet dromen hebben, dat stuwt een mens vooruit, al wil ik hier nu ook weer geen levenswijsheden spuien. Dat doe ik wel in een toespraak.»

Tijl Vanneste

Foto's: David Loyen

Een volle boterham

Moensdag 28 november staat Leuven opnieuw een hele dag in het teken van cultuur. Het Cultureel Jongerenpaspoort (CJP) organiseert voor iedereen die jonger is dan zesentwintig een cultuurdag, in samenwerking met de dienst Kultuurkoördinatie van de KU Leuven, het Cultureel Centrum van Leuven, de Jeugddienst, Stuk en Loko-Kultuurraad. Omdat je het noorden niet volledig kwijt zou raken, zetten wij hier de meest belovende activiteiten uit het volle programma even op een rijtje.

'De stad in' laat je kennis maken met het kulturele leven van Leuven. De vroege vogels kunnen er al om 10u30 aan beginnen. De Volle Tent valt midden in de week van het kortfilmfestival 'Leuven Kort' en de programmatores kozen een reeks korte animatiefilms van Pic Pic Andre Productions. Je mag je verwachten aan animatiefilmpjes in een unieke stijl, met een fikse portie humor om de dag mee te beginnen. Je krijgt er zelfs een gratis ontbijt bij.

's Middags zal je een keuze moeten maken tussen film en muziek. Tussen 13u en 14u kan je Tom Helsen gaan bewonderen. Deze solomans nam in 1996 deel aan Humo's Rock Rally en bracht ondertussen al twee platen uit. Wie houdt van luisterliedjes is bij deze jongen aan het juiste adres. Op hetzelfde moment kan je echter ook naar een UUR KULTUUR dat volledig draait rond kortfilms: *Bruxelles mon amour*. Dit project kreeg de laatste tijd al veel media-belangstelling omdat de drie kortfilms zich afspelen in Brussel en ook gefilmd zijn door drie generaties filmmakers: Kaat Beels, Peter Vandekerckhove en Marc Didden. Didden zelf zal de voorstelling inleiden en achteraf eventuele vragen beantwoorden. Als je grote acteurs zoals Josse De Pauw en Peter Van den Begin nog eens aan het werk wil zien op het witte doek, dan is dit je kans.

Voor wie het allemaal liever 'live on stage' ziet, is er de teatervoorstelling *VUILE KLOOT* door De Warme Winkel. Dit is een kollektief dat bestaat uit Joep A. van der Geest en Vincent E. Rietveld, beiden studenten aan de — inmiddels ook in Vlaanderen bekende — toneelacademie van Maastricht. Dit jaar wonnen ze op het Voix Gras-teaterfestival nog de publieksprijs voor de voorstelling *Mijn broer en ik en pipidoe*. *VUILE KLOOT* gaat over twee broers die samen een winkel runnen. Het stuk wordt aangekondigd als "een ontroerend en aggressief gebeuren over broederschap, vijandschap en de schurftige hopeloosheid van diepvrieskippen en TL-verlichting".

De hele dag door kan je ook actief deelnemen aan allerlei workshops. Je kan op verschillende manieren de beentjes losgooien: er is oriëntaalse dans bij Vera Van Den Berghe en bij Sarah Chebaro en je kan ook nog flamencodans volgen bij Camille Matthys (denk er wel aan dat je voor de meeste workshops moe(s)t reserveren). Je kan ook interactief kennismaken met de Molens van Orshoven; dit is een organisatie van Siwe, de Stichting Industrieel en Wetenschappelijk Erfgoed. Je kan er laboratoriumapparaten uit de vorige eeuw bekijken en je krijgt ook te zien hoe een industriële molen werkte. Verder zijn er nog de voorspelbare workshops zoals potendraaien en boetseren en een workshop dj-en met Riot Squad waarbij het de

bedoeling is dat je het allemaal zelf uitprobeert.

's Avonds kan je overal in Leuven genieten van muziek. In de stadsschouwburg kan je naar het Laureatenkonsert in het kader van vijftig jaar Koningin Elisabethwedstrijd. Je kan er de zeer sjarmante eerste laureate viool van dit jaar Baiba Skride aan het werk zien, begeleid door het Groot Symfonisch Orkest van het Koninklijk Conservatorium te Brussel. Voor meer klassieke muziek kan je terecht bij de Beethoven Akademie die in de Pieter De Somer-aula werk van — hoe kan het ook anders — Beethoven brengt.

Verder staat er 's avonds ook nog dans

bij My Velma van Jan Leyers. Nu is hij de jongen van de West-Vlaamse luisterliedjes en is hij niet meer weg te denken van de radio.

Tot slot neemt ook Kultuurraad (Kura), een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie, dit jaar weer een deel van de organisatie van 'De nacht in' voor haar rekening met de intussen wel gekende FakKulttour: een tocht langs de fakbars in Leuven met als centraal thema het gesproken woord. Zo kan je onder meer Dirk Denoyelle gaan bekijken in De Gnorgl, Aagje Dom (bekend uit W817) in Fak Letteren en Ivo Maes ('die een blik zal werpen op onze weg-werpmaatschappij') in de Pavlov. Intussen programmeren Kura en het Stuk ook nog een optreden van The Underwolves (bekend van het radiohitje

"Shaken") in De Blauwe Kater en is er aansluitend een gratis fuif met "enkele stevige dj's". Het is dus duidelijk dat De Volle Tent ook dit jaar tot in de vroege uurtjes zal duren.

Ellen Maerevoet

Voor alle informatie over De Volle Tent kan je terecht bij CJP of op www.kuleuven.ac.be/cultuur. Reserveren kan je (indien er dan nog plaatsen vrij zijn) op de dag zelf in het Volle Tent-infopunt in het Jeugdcentrum, Vleugel A, Brusselsestraat 61a. Op vertoon van De Volle Tent-stempel kan je overal gratis binnen. Enkel voor sommige activiteiten moet betaald worden, maar nooit meer dan 3,75 euro/150 frank.

foto archief)

op het menu. Het Hans Hof Ensemble brengt in de Brandweerkazerne *In antwoord op uw schrijven*. Deze voorstelling maakt dankbaar gebruik van de 'Big Brother-thematiek'. Vier mensen gaan samen vrijwillig in afzondering leven. Wat daaruit ontstaat is "een vervreemde realiteit met haar eigen logika, wetten en hiërarchie".

In het kader van 'De nacht in' kan je in het Auditorium Minnepoort dan weer naar een mini-popfestival met Spencer The Rover, Venus in Flames (dus niet Admiral Freebee zoals eerder was aangekondigd!) en Flip Kowlier (zie interview pagina 11). Spencer the Rover is een nieuwe groep rond Koen Renders en Herman Acke, die je al kan kennen van groepen als Stormdaisy en Ivan's Land of van hun optreden op Marktrock. Hun plaat staat vol songs over de liefde en vooral het mislukken ervan. Dat dat een veel voorkomende thematiek is in popsongs bewijst trouwens ook Venus in Flames. Singer-songwriter en Gentenaar Jan De Campenaere werd vorig jaar derde op Humo's Rockrally en deed het toen nog alleen met een akoestische gitaar. Tijdens zijn optreden op de Volle Tent zal hij zich laten begeleiden door een groep. Flip Kowlier heeft dan weer in enkele groepen gespeeld voor hij solo ging. Hij bracht twee platen uit met het Izegemse 't Hof van Commerce en speelde

In vogelvlucht

DE TENT IN:

In het Jeugdcentrum (Brusselsestraat 61a) en het Cultureel Centrum (Wagehuys, Brusselsestraat63):

Vanaf 10.30 uur: ontbijtkortfilms van 'Pic Pic Andre Productions'
 Van 13 tot 14 uur: UUR KULTUUR Tom Helsen
 Van 14 tot 17 uur: workshop 'Hennatattoos' (reserveren verplicht)
 Van 14 tot 17 uur: workshop 'Deejay met Riot Squad/Killa Tactics' (reserveren verplicht)
 Van 15 tot 16 uur: teater 'VUILE KLOOT' van De Warme Winkel
 Van 17 tot 18 uur: konsert Solomon's Mind
 Van 20.30 tot 21.30 uur: dans Hans Hof Ensemble (in de Brandweerkazerne)

DE STAD IN:

Van 12 tot 20 uur: tentoonstelling 'Van Pac-man tot Lara Croft' (Tweebronnen, Rijschoolstraat 4)
 Van 13.10 tot 14.10 uur: Afrikaanse perkussie UUR KULTUUR N'diaye Rose (Alma 3, Arenberg 1, Steengroevenlaan 3, Heverlee)
 Van 13.10 tot 14.10 uur: Film UUR KultUUR 'Bruxelles mon Amour' (Vlam, Vlamingenstraat 83)
 Van 14 tot 15.30 en van 16 tot 17.30 uur: Interaktieve kennismaking en demonstratie Molens van Orshoven (Stapelhuisstraat 15, reserveren verplicht)
 Van 14 tot 15.30 uur: workshop 'Oriëntaalse dans' (Kapel Romaanse Poort, Brusselsestraat 63, reserveren verplicht)
 Van 16 tot 17.30 uur: workshop 'Flamencodans' (Kapel Romaanse Poort, reserveren verplicht)
 Van 17.45 tot 18.45 uur: workshop 'Capoeira' (Kapel Romaanse Poort, reserveren verplicht)

Van 19 tot 20.30 uur: workshop 'Oriëntaalse dans' (Kapel Romaanse Poort, reserveren verplicht)
 Van 15 tot 18 uur: Signeersessie 'Het Besloten Land': onder anderen Jan Bosschaert (Parijsstraat 16)
 Van 15 tot 16 uur: Introkursus Esperanto (Brusselsestraat 63, reserveren verplicht)
 Van 20 tot 22 uur: Laureatenkonsert 50 jaar Koningin Elisabethwedstrijd (Schouwburg, Bondgenotenlaan 25, reserveren verplicht)
 Van 20 tot 21.30 uur: Konsert: Beethoven Akademie (Pieter De Somer, Debériotstraat 24, reserveren verplicht)
 Van 20 tot 21.15 uur: Kortfilm 'Best of' (animatie) (Wagehuys, Brusselsestraat 63, reserveren verplicht)
 Van 20 tot 21 uur: Kortfilm Videoclipkompetitie (Eden, Martelarenplein 12, reserveren verplicht)

DE NACHT IN:

Vanaf 20 uur: FakKultTour langs verschillende fakbars
 Vanaf 20.30 uur: Minipopfestival in het Cultureel Centrum met Spencer the Rover, Venus in Flames en Flip Kowlier (Auditorium Minnepoort, Dirk Boutsiaan 62, reserveren verplicht)
 Vanaf 22 uur: Konsert The Underwolves (De Blauwe Kater, Hallengang 1, reserveren verplicht) met aansluitend gratis Kura-fuif in De Blauwe Kater

In het De Volle Tent-infopunt in het Jeugdcentrum in de Brusselsestraat 61a kan je van 10 tot 20 uur terecht voor alle last minute-info. Reserveren kan je via 02/203.02.00 en (indien er dan nog plaatsen vrij zijn) de dag zelf in het Volle Tent-infopunt. Hier kan je ook je Volle Tent-stempel halen waarmee je (bijna) overal gratis binnen kan. Enkel voor sommige podiumactiviteiten moet betaald worden, maar nooit meer dan 3,75 euro (150 frank)

(em)

“Alles komt neer op de song”

The welhemeende fuck you”, daarmee vestigde Flip Kowlier onmiddellijk zijn naam bij de vijftienjarigen onder ons. Het is eens wat anders dan “Vetzak” en daarbij: het moet ook niet altijd Antwarps zijn.

Kowlier is een man van vele muziekjes. Wereldberoemd in Vlaanderen werd hij als rapper Levrancier van ‘t Hof van Commerce maar hij was al eerder een plaatselijke held in het regionaal zeer gesmaakte cross-over gezelschap Prophets of Finance. En toen ‘t Hof na een, naar eigen zeggen, veel te serieuze tweede plaat naar adem lag te happen, dook hij plots op aan de zijde van Jan Leyers als bassist van diens nieuwe groep My Velma. Een nietsvermoedend meisje duwde hem twee jaar geleden vervolgens een akoestische gitaar in handen en zie: de solo-hiphop-plaat waarvoor Filip Cauwelier de studio was ingetrokken bleek plotseling iets totaal anders.

Ocharme ik is het resultaat van die onverhoopte aanvaring met een akoestisch instrumentarium en mag zeker gehoord worden. Twijfelend tussen folk, kleinkunst en Nirvana geeft Kowlier zijn hoogstpersoonlijke definitie van kleinkunst voor de eenentwintigste eeuw. Zelf is hij daar niet van overtuigd: “De term kleinkunst doet mij denken aan muziek uit de jaren zestig en zeventig, terwijl ik echt wel het gevoel heb dat mijn plaat uit 2001 stamt. Het is wel zo dat er veel dingen op staan die redelijk intiem zijn, met veel akoestische instrumenten maar ik heb niet speciaal voeling met dat genre.”

“Het was eigenlijk de bedoeling een popplaat te maken die warm en eerlijk zou klinken. Ik was niet echt naar andere artiesten aan het luisteren toen ik aan de opnames bezig was. Produktioneel en kwa klank had ik wel de eerste plaat van G Love & The Special Sauce in mijn hoofd omdat die echt klinkt alsof de groep naast je staat te spelen. En dat wou ik ook bereiken: dat het erg live klinkt. Mijn invloeden zijn eigenlijk erg divers: popmuziek eigenlijk, wat ik op de radio hoor. En dan vooral eighties-pop, want daar ben ik mee opgegroeid.”

KLUCHTIG

“Over het feit dat ik in het West-Vlaams zing is ondertussen ook al genoeg gezegd en geschreven. Of ik niet bang ben dat het een gimmick zal worden? Ik denk dat het dat in het begin meer was dan nu. Ondertussen weten de mensen wel dat ik in het West-Vlaams zing. Het is zeker een gimmick voor sommige mensen: het is *kluchtig*, en daarom is het interessant. Voor mij is het echter eenvoudig: ik maak muziek in de taal die ik spreek. Het is gewoon natuurlijk voor mij: ik ga daar geen speciale nadruk op leggen want voor mij is dat niet het belangrijkste. De mensen zullen er hoe dan ook wel aan wennen want ik ga nog meer platen maken.”

“Natuurlijk begrijpt niet iedereen daardoor wat ik wil vertellen maar dat is iets wat ik van in het begin al wist. Ik heb me daar nooit iets van aangetrokken en dat ga ik ook in de toekomst niet doen. Het is aangenaam als mensen verstaan wat ik doe maar dat is ook niet het belangrijkste. Vooral dan omdat ik in de eerste plaats muziek maak voor mijzelf. Dat ze mij dan niet altijd verstaan, daar wil ik eigenlijk geen rekening mee houden. En mij zeker ook niet druk in maken, want dan zou ik mijn handen vol hebben. Uiteindelijk verkoopt Manu Chao nu ook erg goed en ik zou wel eens willen weten of er veel mensen begrijpen wat die zingt. Het gaat meer

om een partysfeer die hij oproept. Ik kan mij voorstellen dat sommige mensen in mijn plaat wel een sombere sfeer horen. Dat is universeel denk ik.”

“De songs op de plaat zijn geschreven over een periode van een jaar. Ik schrijf altijd per drie liedjes: twee maanden lang vind ik niets en plots zijn er drie ideeën en daar werk ik dan op. Maar het grootste deel van een nummer moet toch onmiddellijk komen. Een goed nummer schrijft zichzelf. Ik ga het ook nooit ver zoeken: al de nummers heb ik op gitaar geschreven. Niet de melodieën daarom, een akkoord kan genoeg zijn en dan hoor ik het volledige nummer in mijn hoofd. En dan komt een redelijk concrete tekst. Daar werk je dan mee.

line er op gebruikt wordt. Alles komt neer op de songs.”

“Over mijn producer, Wouter Van Belle, doen de gekste verhalen de ronde, maar ik heb hem helemaal anders leren kennen. Toen ik een demo had opgenomen gaf ik die aan Luc van Kinky Star (platenlabel van ‘t Hof van Commerce, mvs) met de boodschap dat ik wel eens iets wou doen met een groter budget. Kinky Star had dat echter niet ter beschikking maar Luc wou mij helpen met zoeken. We hebben dat kassetje vervolgens rondgestuurd, onder anderen naar Wouter Van Belle, die mij even later opbelde. Hij vond de demo echt goed en wou eens afspreken.”

“Ik wist eerlijk gezegd niet goed wie

“Ik zou wel eens willen weten hoeveel mensen begrijpen waar Manu Chao over zingt. En die verkoopt nochtans heel veel”

foto: Gert Schuyten

Nu zit ik ook met zeer veel ideeën maar nog weinig uitgewerkte nummers. Het is fijn om wat met die ideeën te spelen.”

“De nummers waren dus al redelijk concreet toen ik de studio introk. Natuurlijk veranderden de arrangementen wel: keyboards, mandolines, lapsteel. die waren er in het begin niet bij maar dragen wel bij tot het geheel en de sfeer van de plaat. Maar volgens mij ligt het al dan niet aanslaan van een plaat niet aan welke mando-

dat was en ben gaan rondvragen wie dat was. Heel wat mensen wisten mij te vertellen dat dat een hele *straffe* producer is, maar ook een hele moeilijke mens. Ik kreeg dus wat schrik, al zei iedereen ook wel dat hij enorm goed is. Maar hij heeft mij toch een aantal keer moeten terugbellen voor ik op zijn aanbod inging. We hebben dan eens afgesproken en dat viel erg goed mee. Ik had direkt wel door welk soort mens dat was. Eigenlijk is het een hele lieve mens, ik

heb nooit ruzie met hem gehad, en we hebben nochtans lang samengewerkt. Natuurlijk hadden we wel eens meningsverschillen, maar dat is normaal en ook nodig. Peter Obbels, de engineer en koproducer, wist mij achteraf te vertellen dat hij nog nooit iemand met Wouter had zien omgaan, zoals ik dat deed. Want Wouter kan je wel intimideren hoor, vanuit zijn positie als producer. Ik liet me daar echter niet vlug door inpakken als ik niet akkoord ging. En blijkbaar doen niet veel mensen dat. Het voordeel was dat hij direkt wist hoe het met mij zat en ik met hem.”

VIRTUOOS

Dat Kowlier niet vasthangt aan één instrument blijkt als je zijn curriculum overschouwt: van perkussie bij de Koninklijke Stadsfanfare en toetsen bij Starfish ging het naar bas bij Prophets of Finance. Het lijkt alsof het muzikant-zijn zelf belangrijker is voor Kowlier dan met welk instrument dat precies gebeurt. Kowlier is het daar niet helemaal mee eens: “Die instrumenten zijn voor mij wel heel belangrijk hoor. Die zijn bijna het belangrijkste in mijn leven, dus dat zie je wel fout. Het is wel zo dat ik geen virtuoos ben maar het is wel heel welgemeend. Muziek is iets waarin ik mij volledig kan verliezen. En ik zie een sampler bijvoorbeeld ook als een instrument. Alleen is dat niet zo gemakkelijk: een gitaar kun je overal meenemen.”

“Ook bij ‘t Hof — en dat is iets wat de meeste mensen vergeten — stond ik volledig in voor de muziek. DJ4T4 is er pas veel later bijgekomen, de eerste plaat heb ik bijna volledig zelf gemaakt. De teksten waren fifty/fifty verdeeld, maar de muziek was bijna volledig van mij alleen. En van de tweede plaat heb ik toch twee derde van de beats gemaakt. Maar je hebt ergens ook gelijk: ik ben niet verknocht aan één instrument. Ik wil niet de beste gitarist van de wereld zijn.”

Het markantste aan heel de periode met ‘t Hof van Commerce was natuurlijk de rel tussen de fans van ABN en hun eigen fans. Hoe ervaarde hij die? “Daar zijn we nooit mee bezig geweest. Na dat eerste interview van Quinte in Humo heb ik hem die dinsdag zelf gebeld. Hij bekende dat het interview nogal fel klonk, maar als je nog niet gewoon bent interviews te doen dan zeg je soms dingen tussen neus en lippen door die de journalist dan uitvergroot. Ik heb dat ook al ondervonden, dus ik begreep dat wel. Het was dus bijgelegd nog voor het iets was. We zijn nooit echt goeie vrienden geworden, dat niet, maar ik heb respect voor wat hij doet en hij voor mijn werk. We vonden dat uiteindelijk ook grappig.”

De fans hadden de handschoen echter wel opgeraapt in Humo. Wekenlang woedde er een woeste strijd in Uitlaat tussen voor- en tegenstanders. Het leidde zelfs tot de verwestvlaamse van het woord Drive-By Shooting tot een *voorbiereschieterie*. “Het was natuurlijk de Vlaamse hiphop-scene die zijn eigen East Coast-West Coast tegenstelling moest hebben. In Brussel zie je dat ook: daar zijn immers veel hiphopgroepen die de naam hebben erg stoere mannen te zijn met hun eigen posses. Als je die mensen tegenkomt merk je dat diegenen die er creatief mee bezig zijn erg *ok gasten* zijn. Het zijn de mensen die errond hangen die heel anders zijn. Dat heb je altijd en die vete was ook zo. Maar ik vond het wel grappig dat we zo iets twee konden brengen. Quinte mailde mij uiteindelijk met de vraag wat we gingen doen om het te stoppen. Ik stelde voor samen een brief te schrijven maar diezelfde week had Humo zelf al besloten om de discussie te sluiten.”

“Er waren wel dingen bij die mij ook raakten hoor. Maar uiteindelijk gaat er mij geen vijftien- of zestienjarige vertellen wie ik al dan niet ben.”

Matthieu Van Steenkiste
www.goddeau.com

Bewegen op de tonen van kunst

Sinds vorig academiejaar kende het Stuk een hernieuwde werking rond beeldende kunst. Dit tweede werkingsjaar gaat van start met een tentoonstelling in de Museumzaal van de Universiteitshallen. Voor de laatste keer op verplaatsing, want wanneer het Stuk binnenkort naar de nieuwe site verhuist, beschikt het over een eigen ekspositieruimte.

Dat hedendaagse kunst niet van schilderijen of beeldhouwwerken tegen een witte muur houdt, is al lang geen geheim meer. Tegenwoordig kijk je niet naar kunst, je beleeft kunst. Je ervaart iets uit een andere wereld dan de jouwe. De kunstenaar probeert meer dan ooit de bezoekers te vatten door hen het kunstwerk te laten ervaren. Gedaan met de saaie tentoonstellingen, actief deelnemen is de boodschap.

Tot het begin van deze eeuw was kunst iets dat bepaald werd door de critici. Zij plaatsten de waardevolle voorwerpen als het ware op een sokkeltje en tilden het boven het alledaagse. Kunst is tegenwoordig meer dan een voorwerp op een sokkel. Het neemt een prominente plaats in de ruimte in, speelt met de ruimte en gebruikt de omgeving. Dat hebben ze in het Stuk begrepen.

KLAUTEREN

Honoré d'O (kunstenaar), Jeanluc Ducourt (danser-choreograaf) en Franciska Lambrechts (videokunstenaar) gingen samen de dialoog aan met de imposante Museumzaal. Zij plaatsten er draden, video's en een geluidsinstallatie. Alles is onderling met elkaar verbonden: de video's tonen zowel een eerder opgenomen choreografie als live in de

zaal gefilmde beelden. Die choreografie is geschreven door Jeanluc Ducourt, en wordt gedanst door twee niet-dansers. Hier zijn het Franciska en Honoré. De draden die dwars doorheen de hele zaal gespannen zijn, hebben de kunstenaars verbonden met een geluidsinstallatie. De draden zijn in feite klankdraden die naarmate je het midden van de zaal benadert, een hogere klank weergeven. Als je de hele zaal wilt doorlopen, moet je klimmen en klauteren tussen de draden.

Bij het binnentreden van de zaal tref je onder het podium een reeks televisies aan. Hierop worden enerzijds de beelden van de zaal getoond, maar ook twee dansers op een choreografie van Ducourt. Via de hoofdtelefoons kan je naar een kompositie op basis van de muzikale draden luisteren. De muzikaal getalenteerden onder de bezoekers moeten zeker zelf eens gaan proberen een muziekstuk op de draden te komponeren. In het midden van de zaal liggen enkele matrasjes. Iedereen kan hier even bekomen van de klim- en kruiplingspanningen in de zaal.

SOEP

De drie kunstenaars hebben samen het unieke concept van de tentoonstelling — misschien spreken we beter van een installatie — bedacht. Samen hebben ze er enkele weken ter plekke aan gewerkt; Honoré d'O heeft zelfs twee weken gewoond in de Museumzaal, hij leefde er overigens enkel op soep. Doordat de drie samen gewerkt hebben, is het niet de bedoeling dat de toeschouwer gaat uitvissen wie welk deel bedacht of gerealiseerd heeft. Het betreft een globale aanpak van de drie kunstenaars waarin de grenzen vervagen en een kruisbestuiving tussen de verschillende kunstenaars gerealiseerd is.

In menig opzicht is dit een andere ten-

toonstelling dan de meeste. Niet alleen het happeningkarakter maakt de tentoonstelling tot iets wat niet te herhalen is, maar ook de opstelling ervan verliep anders dan gewoonlijk. Meestal willen kuratoren van het begin tot het einde van de voorbereidingen zeer nauw betrokken zijn bij de opbouw en organisatie van de tentoonstelling. De drie kunstenaars wilden dat absoluut niet. Zij hebben bewust zo weinig mogelijk informatie aan de organisatoren doorgegeven. Tot het laatste moment wisten zij niet wat ze moesten verwachten. Getuige hiervan de perstekst, geschreven op 7 november 2001: «De kunstenaars zijn bij het schrijven van dit bericht nog volop verward in een strijd om ideeën om te zetten in visuele prikkels.»

De tentoonstelling is een ode tegen de hapkbaarheid. Dit is duidelijk in verschillende opzichten. Om te beginnen is er uiteraard het feit dat niemand op voorhand wist wat het juist zou worden. De impact, de verrassing bleef volledig bewaard tot het laatste nippertje, tot het moment van de opening. Verder heeft de tentoonstelling in zekere zin een vervreemdend effect. Je kan niet onopgemerkt de zaal betreden: de kamera's staan op je gericht. Iedereen hoort wanneer er iemand binnenkomt, je kan de zaal niet betreden zonder de draden aan te raken. En die draden maken uiteraard muziek bij de minste aanraking.

HERINNERING

Er is ook het aspect van de tentoonstelling die nooit af is, het happeningaspect verduidelijkt dit. Steeds wanneer de mensen bewegen in de zaal, ontspringt er een nieuwe klank. Elke dag zal een andere dag zijn, het geheel blijft voortduren van het moment van de opstelling tot het ogenblik

van de afbraak. Daarna bestaat het geheel slechts in herinneringen, en in een boek met tekst en fotomateriaal.

De drie wilden bewust de dialoog met de imposante ruimte van de Museumzaal aangaan. Toch lijkt de dialoog niet echt geslaagd te zijn. De ruimte is te imposant voor het kunstwerk. De ruimte overdondert in zekere zin het geheel. Hierdoor lijkt de installatie in het niets op te gaan. Misschien zou het effect van de tentoonstelling anders zijn wanneer de ruimte meer gebruikt werd in het concept. Wanneer de ruimte meer zou zijn dan de imposante ruimte die ze nu is, zou ze een meerwaarde aan de installatie kunnen geven. Ze zou een extra dimensie geven aan het geheel. Een dimensie met meer sfeer en meer intimiteit creëren.

Katelijne Beerten
www.goddeau.com

De tentoonstelling kan je gratis bezichtigen in de Museumzaal, Universiteitshallen, Naamsestraat 22 en dit tot en met 10 januari 2002.

Het Lemmensinstituut brengt Mendelssohn

Het is weer bijna zo ver: op woensdag 28 en donderdag 29 november voert het Lemmensinstituut zijn jaarlijkse konsert uit. Deze keer is het *Paulusoratorium* (1836) van Felix Mendelssohn aan de beurt. In tegenstelling tot vorig jaar, toen de hele voorstelling in een sfeer van ondergang baadde (denk maar aan de *Apocalyps* van Kurt Bikkembergs), verkondigen de zangers dit jaar een meer hoopvolle boodschap: redding is mogelijk, op voorwaarde dat je je tot het kristendom bekeert.

Het *Paulusoratorium*, dat Felix Mendelssohn op amper zeventwintigjarige leeftijd schreef, ging zo'n honderdzesentwintig jaar geleden in Düsseldorf in première. Dit is zonder twijfel het meest succesvolle en omstreden oratorium dat de negentiende eeuw ons heeft nagelaten. Alleen al in de twee jaar na de première werd het stuk meer dan vijftig keer opgevoerd. Speciaal aan het *Paulusoratorium* is Mendelssohn's invoer van het koraal in een — niet voor louter kerkelijke doeleinden geschreven — konsertorium.

Daarenboven verlangde Mendelssohn, in tegenstelling tot de andere oratoriumkomponisten van zijn tijd, dat de tekst enkel uit bijbelwoorden bestond.

Zoals de titel al aangeeft, behandelt het oratorium het leven van de apostel Paulus. Meer bepaald hoe deze het schopte van Saulus de kristenvervolger tot Paulus, martelaar voor het kristendom. Mendelssohn liet meerdere spannende passages uit het leven van Paulus vallen. Hieruit valt af te leiden dat het hem niet zozeer ging om de hele levensloop van een historische persoon weer te geven, maar dat veeleer de bekering en de missie, die Paulus op eksemplarische wijze volbracht, centraal stonden.

Gezien zijn gevarieerde opbouw zou het oratorium niet erg snel mogen vervelen: zweverige, bijna hemelse gezangen ("Wir preisen selig.") wisselen harde en kassante volksopruiningen af. Als het aan Kurt Bikkembergs ligt, krijgt de luisteraar daar bovendien de nodige portie suspens bij voorgeschoteld: "met zes centimeter schuim in je bakkes, zo moet je dat zingen: 'steiniget ihn!'" Kurt Bikkembergs bereidde het meer dan honderddertig koppen tellende koor voor, Edmond Saveniers draagt de algemene leiding. Een ideaal avondje uit voor al wie van klassiek houdt.

(ah)

Het *Paulusoratorium* wordt op woensdag 28 en donderdag 29 november uitgevoerd in het Lemmensinstituut, telkens om 20 uur. Kaarten reserveren kan op het nummer 016/23.39.67. Studenten betalen 300/400 frank, anderen 400/500 frank.

Fnac Leuven

Vital Decosterstraat 7 & Bondgenotenlaan 32
3000 Leuven
Tel: 016/75 12 11

www.fnac.be

"Elk nummer is op zich een statement"

Fij rookt Gitanes, heeft verbaasd veel fysieke eigenschappen gemeen met Brel en wekt zelfs tijdens het interview af en toe het idee dat de man nu voor je zou kunnen zitten. Filip Jordens laat je heel eventjes geloven dat de chansonnier uit ons vlakke land er nog altijd staat. "Et moi, moi, qui suis resté le plus fier - Moi, moi, je parle encore de moi" (uit "Les Bourgeois").

Veto: Wat brengt een mid-twintiger als jij ertoe een hommage aan Brel in elkaar te steken?
Filip Jordens: «Daar gaan we. Ik weet het niet, een antwoord dat al kan tellen (lacht). Waarom Brel? Ik kan daar met anekdotes en zo redelijke verklaring aan geven. Maar of dat zo interessant is? Bijvoorbeeld: er zijn wel wat parallellen te trekken tussen de afkomst van Brel en die van mij: in tegenstelling tot Brel ben ik een Leuvenaar, maar ook ik ben afkomstig uit een redelijke bourgeoisfamilie. Mijn vader is nog in het Frans opgevoed in Leuven, in de goeie ouwe tijd toen de Franstaligen nog niet buiten waren gesmeten. Hij is getrouwd met een Nederlandstalige Leuvense. En bij ons thuis werd er regelmatig naar chanson geluisterd, ook naar Brel.»

«Dat is natuurlijk maar een gedeeltelijke verklaring maar het tweede deel ervan is voor mij ook nog altijd een mysterie. Het enige wat ik kan zeggen is dat dat misschien duidelijk wordt aan de hand van het programma zelf. Wat er ook wel vermoedelijk mee te maken zal hebben, is het feit dat ik op een bepaald moment in mijn leven ben aangegrepen door die liedjes. Hoe dat duidelijk wordt in de show? Het programma zelf gewoon. Als wij goed zijn — wij, want ik treedt op met een groep — en het publiek heeft zin om erin mee te gaan, dan denk ik dat het bij gratie van het programma zelf gebeurt. Dat is een groot verschil met wat andere mensen zouden kunnen doen, of gedaan hebben. Je kan een colloquium maken over Brel. Of een spreekbeurt, of in je bindteksten uitleggen hoe het rijm in elkaar zit en zo. Maar dat doen we dus allemaal niet.»

DWARSLUIT

Veto: Je podiumprésence heeft ook erg veel weg van het origineel. Je lijkt zijn bewegingen en tics wel erg nauwkeurig bestudeerd te hebben.
Jordens: «Tja, er is weinig anders mogelijk, hé. Brel stond ook op het podium en in de meeste gevallen was er ook een piano. Ik heb ook gehoord van konsertjes die hij gaf met dwarsfluit, harp en drum. Een vreemde combinatie eigenlijk. Maar dat deed hij dus allemaal wel. Ja, die parallellen zijn er natuurlijk wel.»

«Het is zeker voor een stuk waar dat ik oude video's heb bestudeerd, maar ook niet helemaal. Van een groot aantal liedjes die we nu doen, bestaan eigenlijk geen opnames. En toch denkt het publiek dat ook die een studie zijn van Brel, hoewel het totaal niet zo kan zijn. Dat heeft waarschijnlijk te maken met het kapteren van de geest van Brel, wat ik als zanger en performer zeker probeer. Want het is zeker zo, dat je ook performt als je Brel zingt.»

Veto: In hoeverre verschilt wat jij doet eigenlijk van wat een tribute-band zoals Björn Again doet?

Jordens: «Dat weet ik eigenlijk niet want ik ken die groepen niet zo goed. Ik heb er natuurlijk wel al van gehoord maar ik heb er nog niet echt veel optredens van gezien. Au fond zal er in de uitwerking misschien weinig verschil zijn, maar het verschil zit hem toch in de intentie. Ik kan me inbeelden dat die mensen ook een fascinatie hebben voor ABBA, dat is perfect mogelijk. Dat is bij ons ook het geval, maar

bij ons is het ook een hommage: we proberen ook de boodschap van Brel, en die van de afzonderlijke liedjes door te geven. Dat is een mogelijk verschil, maar ik vind het gevaarlijk om daarover te gissen.»

ENCORE!

Veto: Wat denk je dat het publiek van je verwacht?

Jordens: «Wat mij frappeert, is dat mensen de grens tussen interpretatie, imitatie en hommage nogal moeilijk kunnen trekken. En dat het publiek ook vaak het publiek van Brel imiteert: er wordt bijvoorbeeld vaak geapplaudiseerd bij de intro van "Ne Me Quitte Pas" of bij die van "Amsterdam". Of dat er heel enthousiast door Vlamingen *Bravo!* en *Encore!* geroepen wordt na het programma. Dat is ergens wel sjarmant.»

«Natuurlijk is die grens tussen hommage en imitatie erg dun, maar het is ook wel de bedoeling dat we eerst interpreteren. Om maar een voorbeeld te noemen: we zouden "Jef" kunnen plaatsen onder de noemer 'vriendschap'. Nu, iedereen heeft vrienden en kent hopelijk het begrip vriendschap. Iedereen weet dus ook dat daar verraad en dergelijke mee gepaard kan gaan. Dat zijn dingen die mij ook zijn overkomen en als ik "Jef" breng, zing ik dat ook vanuit die intentie. Dat maakt mij misschien geen beter mens maar het zorgt er wel voor dat ik een andere artiest ben dan Brel. En dat is misschien maar goed ook, het kan de extra kracht zijn. Het is niet Brel naspelen, het is opslorpen en van daaruit terug uitwringen over het publiek.»

Veto: Het publiek reageert dus vooral op de klassiekers. Worden de minder bekende nummers van Brel even goed onthaald?

Jordens: «Ik heb de indruk van niet. Elk publiek is natuurlijk anders, maar in dit programma zit "Knokke-le-Zoute Tango", en zelf vind ik dat een hele mooie tango. Het nummer is echter minder bekend en ik merk aan het applaus — in de mate dat je daarop mag voortgaan — dat het nummer minder goed onthaald wordt. Mensen zijn er wel van verbaasd dat dat ook Brel is. Wat we niet doen, maar wel zouden kunnen, is "Les F." (Een nogal scherp nummer waarin Brel afrekenet met zijn flamigante kritikasters, bp, mvs). Als we het zouden spelen, zouden sommige mensen toch raar opkijken. Wij brengen het echter niet om puur praktische redenen.»

Veto: Je hebt het nooit gelaten omdat het ook een nogal controversieel nummer is?

Jordens: «Neen, maar misschien zou het wel wat achterhaald zijn om dat nu nog te zingen.»

Veto: Nooit de drang gevoeld om het te brengen als een soort van statement?

Jordens: «Jawel natuurlijk, maar elk nummer is op zich eigenlijk een statement of kan leiden tot controverse. Zoals "Ne me quitte pas", "Marieke" of "Je ne sais pas" hopelijk kunnen leiden tot een bepaald soort liefde of tederheid. Waarom gaat iemand anders op een podium staan dan om een reactie uit te lokken?»

«Of we er nooit aan gedacht hebben om de dag na de verkiezingen "Les F." te brengen? In feite doen we dat wel. Ik denk dat we soms nogal bewust partij kiezen. Zo hebben we onder andere voor Agalev Antwerpen gespeeld tijdens de verkiezingen. Niet omwille van Agalev, maar wel als sinjaal. Momenteel laten we het ook niet na om commentaar te geven, heel minuskuul en alleen maar voor de goede luiste-

foto Gert Schuyten

raars. Je moet al heel goed luisteren om het te horen.»

Veto: Hoe kies je voor je programma uit Brel's omvangrijke oeuvre?

Jordens: «Er zijn zowieso een paar dingen waar je niet buiten kunt als je een hommage brengt. Het betekent ondermeer dat je een redelijk gevarieerd en toch overzichtelijk beeld wil schetsen van wat een artiest vroeger als mens en op het podium gedaan heeft. De grote successen kan je dus gewoon niet weglaten. Je moet daar echter ook proberen tegenin te gaan door de minder bekende nummers — die ik in samenspraak

met mijn muzikanten de moeite vind — ook op te nemen. Ondertussen kunnen we al een veertigtal nummers spelen, waaruit we er iedere avond een

vijfentwintigtal brengen. We wisselen af: het programma is elke avond anders.»

Veto: Als je "Les Bourgeois" zingt, is dat dan vanuit een afzetten tegen je eigen burgerlijke achtergrond?

Jordens: «Neen, en ik denk eigenlijk dat ook Brel nooit "Les Bourgeois" gezongen heeft om zich af te zetten tegen zijn ouders of zijn grootouders. Ik denk dat de essentie van dat liedje in de derde strofe zit. Daar gaat het over, over niet integer leven. Brel wordt inderdaad nogal vaak verkeerd geïnterpreteerd. Ook dit is slechts mijn interpretatie van het lied. Ik kan dat alleen vermoeden.»

«Er bestaan heel wat mites rond Brel.

Hij heeft er zelf ook veel proberen te doorbreken, en ook veel in stand gehouden want uiteindelijk was hij ook maar een mens. Toch vind ik hem eigenlijk heel genuanceerd én over zijn medemens, én over zichzelf én over zijn oeuvre praten. In "Le cheval" bijvoorbeeld, het lied waarmee wij ons programma beginnen, neemt hij zichzelf nogal op de korrel: hij zegt dat hij "Ne me quitte pas" eigenlijk moe is gehoord, dat hij het beu is om daar altijd op vastgepind te worden. Dat is wel een goede zet van hem. Bijna niemand kent "Le cheval" echter, maar Brel is veel meer dan alleen maar "Ne me quitte pas". Dat vergeet men vaak.»

«Er zijn trouwens nog altijd mensen die ons bellen om op een trouwfeest "Ne me quitte pas" te komen zingen. En dat doen we dus niet. Natuurlijk is dat een hele harde tekst over totale onderwerping, maar uiteindelijk zijn wij mensen allemaal nogal masochistisch. Alleen weet ik niet of iedereen dat van zichzelf beseft. Er zijn ook heel veel koppeltjes die willen walsen op "Take this waltz" van Leonard Cohen. Ik denk eigenlijk niet dat dat zo'n goed plan is.»

Veto: Je rookt ook dezelfde sigaretten als Brel (Gitanes, bp, mvs)?

Jordens: «Het zou kunnen dat Brel die ook rookte. In ieder geval, als frankofiel kan ik niet anders dan Franse sigaretten roken. En ik voel mij wel in goed gezelschap natuurlijk: Gainsbourg rookte ook Gitanes.»

Bert Pieters

Mathieu Van Steenkiste
www.goddeau.com

Filip Jordens et les Petits Mozarts de ce soir brengen *Hommage à Brel* op 27 november in het Auditorium Minnepoort. Het optreden is helaas

BOETIEK K.U.LEUVEN

K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN

Sportkledij, pennensets, sleutelhangers, paraplu's, enz.

OUDE MARKT 13

Open op werkdagen van 10-12u en 14-16u.

BOETIEK KERSTKAARTEN

Net als vorige jaren heeft de K.U.Leuven weer een prachtig set kerstkaarten samengesteld. Dit jaar werd gekozen voor drie miniaturen, die, samen met andere topstukken, vanaf 21 september 2002 te zien zullen zijn tijdens de tentoonstelling Meesterlijke Middeleeuwen (<http://mm.leuven.be>). U kan dit uitzonderlijk trio kerstkaarten bewonderen op de website <http://www.kuleuven.ac.be/admin/rd/niv3pbis/bestelkerstkaarten.htm>.

Vanaf woensdag 12 december kan u deze kerstkaarten kopen op de Dienst Communicatie, Oude Markt 13, van 10 tot 16 uur.

KRINGLOOPCENTRUM

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN,
HUISRAAD, ...

VOOR ELKE SMAAK, ELK INTERIEUR

ALLES WAT JE KOT NODIG
HEEFT!!!

VOORJAAR 2002 verhuist SPITkringloopwinkel:

Yzerenmolenstraat 10-12
3001 Heverlee

Huidig adres: Diestsesteenweg 104:
3010 Kessel-Lo
016/26.09.21

Openingsuren: Di-Vrij van 10.00 tot 18.00 u.
Za van 10.00 tot 17.00 u (Ma gesloten)

IFB deze week

Voetbal heren

Pauscollege - Heilige Geest 27/11 17u KG
Apollon - Chemika 27/11 20u KG
Justus Lipsius - Merkator 28/11 18u KG
Camillo Torres - Wina 28/11 19u KG
VRG - Edustria 3/12 19u KG

Basketbal heren

Bios - Historia 26/11 18u KBC
Edustria - Alfa 27/11 20u KBC
Chemika - VRG 28/11 20u SDN
Farma - Bios 28/11 20u SDN
Alfa - Loko 29/11 17u SDN

Basketbal dames

Ekonomika - Farma 28/11 17u SDN
Terbank - Psychologie 28/11 17u SDN

Minivoetbal heren

Apollonia - Justus Lipsius 27/11 20u rood
Apollon - Germania 27/11 21u rood
Romania - Heilige Geest 27/11 22u rood
Terbank - Pauscollege 28/11 18u rood
Alfa - Edustria 2 28/11 19u rood
Farma - Klio 29/11 20u rood
Eoos - Wina 1 29/11 21u rood

Thomas Morus - Klio 3/12 19u rood
Terbank - Farma 3/12 20u rood

Minivoetbal dames

Farma - Bios 29/11 22u rood

Volleybal heren

Medica - Merkator 27/11 21u SDN
Loko - Bios 28/11 17u SDN
Apollon - Edustria 2 28/11 21u SDN
Germania - Bios 3/12 17u SDN
Medica - Loko 3/12 17u SDN
Wina - Klio 3/12 18u KBC
Terbank - Edustria 2 3/12 19u KBC

Volleybal dames

LLK - Merkator 27/11 22u SDN
LBK - Portulaca 28/11 17u KBC
Apollon - Ekonomika 28/11 18u KBC
Historia - Portulaca 3/12 16u SDN
Apollon - LBK 3/12 16u SDN

(tv)

KBC = KBC-sporthal; SDN = Sporthal De Nayer;
rood = rood terreintje naast de piste; PT =
polyvalent terrein; KG = kunstgrassterrein; T3 =
terrein 3

GRATIS BOEKENPAKKET TWV 1200FR

Leef volgens je eigen waarden! Wat zijn jouw waarden? Besef dat jij doet wat je doet, ziet wat je ziet en zegt wat je zegt omdat je uniek bent. Stuur je toekomst in de richting die jij uit wil. Begin er op tijd mee, begin nu.

WWW.HERTHA.BE HAALT HET BESTE UIT JOUW

tijdens 4 unieke seminars voor jong volwassenen
Surf voor info of vraag de folder via PB 315 te 3000 Leuven.
Schrijf 299 euro over op rek 744-0048144-25

Stuur deze bon ingevuld terug naar PB 315, 3000 Leuven

en neem deel aan seminar n°1 in Center Parcs (voor een gratis weekend verblijf aldaar, zie website of folder.)

NIET TEVREDEN, GELD TERUG GARANTIE.

Naam.....
Adres.....

Er is een effectievere
manier om te slagen...

Rebus
REPETITIEBUREAU
VOOR UNIVERSITAIRE STUDENTEN

CONTACTEER ONS VRIJBLIJVEND
TEL. 016/20 42 93
WWW.REBUS.BE

Alma serveert

Maandag 26.11.01	Kaaskroketjes met tomatensaus Konijn met pruimen Vegetarische spaghetti met quorn Kabeljauw "Jozef de timmerman"	2,06 € (83 Bef) 3,67 € (148 Bef) 2,06 € (83 Bef) 2,06 € (83 Bef)
Dinsdag 27.11.01	Venetiaanse kalkoen Loempia met Marco Polosaus Lintmacaroni met paprikastick Visfilet avondrood	2,06 € (83 Bef) 2,63 € (106 Bef) 3,02 € (122 Bef) 3,02 € (122 Bef)
Woensdag 28.11.01	Jamon Pepe-Hili Rumsteak met broccoli en portosaus Vegetarische lasagne Vishapje	2,31 € (93 Bef) 3,45 € (139 Bef) 3,02 € (122 Bef) 3,02 € (122 Bef)
Donderdag 29.11.01	Quisad de Falinda Cordon bleu met roquefortsaus Witloof-kaastaart met groentjes Normandische visfilet	2,63 € (106 Bef) 3,45 € (139 Bef) 3,45 € (139 Bef) 3,02 € (122 Bef)
Vrijdag 30.11.01	Boerenworst met bouquetière Varkensgebraad met mosterdsaus en kroketjes Italiaanse pasta met mozzarella Garnalenkroketten met pizzaiolisaus	2,06 € (83 Bef) 3,67 € (148 Bef) 3,02 € (122 Bef) 3,02 € (122 Bef)

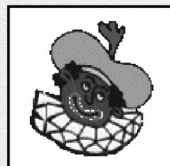
Hagelandse Dagen

28 & 29 november in cafetaria onderwijs
& navorsing Gasthuisberg
Hagelandse schotel (voor slechts 3,45 € / 139 bef)
> Rumsteak of krokante kippenschnitzel
& Hagelands groentebuffet & Dennenappeltjes

De Alma-nac

Volgende week: Alle(mmmm)aal Bio!

Van 3 t.e.m. 14 december in Alma 1, Alma 2 & Alma 3
Ooit al gehoord van een broodje 'Hinkel', 'Brabander' of 'Kimagro'?
Kom ze proeven in Alma! (in samenwerking met Vredeseilanden)

Zie ginds komt ...

donderdag 6 december:
een traktatie van de Sint voor alle Alma bezoekers.
ACTIE Neem voor één dag de taak van 'zwarte piet'
over en Alma trakteert op een GRATIS MAALTIJD.

Meer weten over de Alma-nac:
www.alma.kuleuven.ac.be

ALMA
UNIVERSITEITSRESTAURANTS

ZOEKERT JES? ELT REKIOS

- ✓ Katia, gelukkige verjaardag.
- ✓ Wanneer volgt de traktatie?
- ✓ Miek, laat jij nog eens iets weten in verband met Woensdag. Zie mail, Thieu.
- ✓ StefKamiel is een grote loser.
- ✓ Maar het werd desondanks nog een heel toffe avond.
- ✓ Daar hebben we geen snobistische Antwerpenaar voor nodig.
- ✓ Het Vetoweekend wordt megacool.
- ✓ Maar eerst oprichtingsvergadering van de vzw.
- ✓ Jaja, een heuse.
- ✓ Veto feliciteert Thomas met zijn nieuwe coupe.
- ✓ Veto bedankt eveneens frituur 't Zeeltje voor de sponsoring van de gratis friet.
- ✓ Maar het is dan ook week van de frituur.
- ✓ En Fonske was al dicht.
- ✓ Jaja, de sfeer zit er weer in.
- ✓ Dewael komt met nieuw project: "Veto leeft!"
- ✓ Er waait een frisse wind door Veto.
- ✓ En een spook door Europa.
- ✓ Schatten, ik ben heel content van mijn cultuurploeg.
- ✓ We rule!
- ✓ Nou ja....
- ✓ Veto wenst Marc Luwel alle sterkte toe.
- ✓ Binnenkort: oprichting van de Noël Slangenfanclub. Hou alvast je agenda vrij!
- ✓ K.B. 26.11.01: Bij Veto werken brengt de gezondheid ernstige schade toe.
- ✓ Meyvis als ghostwriter van het 'irritante en demagogische discours' van de rector (dixit Van Camp in Knack).
- ✓ Wordt Veto ook opgenomen in het bibliometrische onderzoek van het departement onderwijs?
- ✓ In dat geval, een lijst van onze favoriete proffen: Vermeulen, Tollebeek, Monballyu, Vanderveken, Vandenbulcke, Mooren, Alen.
- ✓ TL wenst zich nogmaals te verontschuldigen voor zijn Eliane Liekendael-toontje tijdens het werkcollege staatsrecht.
- ✓ Te koop: kampus in het Brusselse. Plaats voor twee auto's en een karavan. Zich wenden tot C.M., Sint-Elisabethziekenhuis, kamer 251C.
- ✓ Gezien de toestand van Loko, is oorlogsverslaggeving vanaf nu een nieuwe taak voor Veto.
- ✓ Onze man in Kabul is teruggeroepen naar de 's Meiers.

- ✓ Het toiletrol-offensief op Sora is alvast mislukt.
- ✓ Uniek in de mediawereld: krant lekt naar zichzelf! En stuurt dan nog het verwijt naar anderen. Ja ja, ze kunnen er wat van op de Dienst Kommunikatie.
- ✓ Alleen Veto publiceert resultaten na perskonferentie.
- ✓ Veto neemt verantwoord risico en stuurt haar mooiste jongens naar Gerard Reve.
- ✓ Via een tussenstop bij Eddy Boutmans.
- ✓ Daarna Paul Van Grembergen?
- ✓ En Danny Pieters???
- ✓ Trompet van Tijn VN is erg in trek.
- ✓ Veto doet nu ook interviews op verzoek.
- ✓ Echter alleen met inkompetente slaapkoppen.
- ✓ En duizendkoppige monsters natuurlijk.
- ✓ Straks kijk ik toch even onder mijn bed.
- ✓ Waar weer geen blonde maagd zal liggen.
- ✓ Hoe lang blijf ik nog depressief?
- ✓ Ik heb therapie nodig.
- ✓ Loko is duidelijk niet het ideale kader.
- ✓ Daarom zoeken sommigen het tegenwoordig aan de Ehsal.
- ✓ Ik heb vakantie nodig.
- ✓ Die vier weekjes zullen deugd doen.
- ✓ Veto-redakteur wil Prins Albert.

- ✓ Campuskrant begint met nieuwe prijs: Leuvense rector van het jaar.
- ✓ Ze willen zeker een loonsverhoging.
- ✓ Leve de DTP-zwaantjes.
- ✓ Fantasie van de week: Tijn VN en Björn M zonder petje.
- ✓ Redsek wil vanaf nu billijk vergoed worden.
- ✓ Vrijgestelden worden mondig.
- ✓ Kringraad: Flair-abonnement nu!
- ✓ Sora: democratisering van het kuispersoneel!
- ✓ Kultuurraad: dat Sora ons met rust laat!
- ✓ Sportraad: schaken op de olympische spelen!
- ✓ Portulaca: ook lebben tijdens de kantooruren!
- ✓ The Voice: idem!
- ✓ Veto: een automaat met meer plaats voor pintjes!
- ✓ Radio Scorpio: nog een maand uitstel!
- ✓ Onder water kun je niks roken, alleen een waterpijp.
- ✓ Waar zijn die vieze filmpjes dan wel?
- ✓ Doodvermoeide DTP-er-annex Redacteur Kultuur-annex Sjeff Rock is blij dat hij tegenwoordig verlof heeft op maandag.

Veto
 's Meiersstraat 5
 3000 Leuven
 Tel 016/22 44 38
 Fax 016/22 01 03

Jaargang 28
Nummer 10
26 november 2001

Ver. uitg.: Tijn Vereenoghe
Redaktiesekretaris: Tijn Vereenoghe

Redactie: Kristof D'Exelle, Thomas Leys, Els Silvrants, Matthieu Van Steenkiste
Doka: David Loyen, Gert Schuyten
Medewerkers: Katelijne Beerten, Bert D'Heere, Astrid Houthuys, Bert Ingelaere, Ellen Maerevoet, Bert Pieters, Griet Plets, Saskia Renckens, Tijn Vanneste
Lay-out en vormgeving: Katia Aerts, Peter Bulckens, Birgit Croux, Kristof D'Exelle, Thomas Leys, Kris Malefason, Tijn Vanneste, Matthieu Van Steenkiste, Helene Tops, Tijn Vereenoghe
Dtp: Katia Aerts, Peter Bulckens, Birgit Croux, Matthieu Van Steenkiste, Tijn Vereenoghe
Spelling: Kristof D'Exelle, Tijn Vereenoghe
Eindredactie: Kristof D'Exelle, Tijn Vereenoghe

Internet-Veto:
<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>
e-mail:
veto@veto.student.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
 Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Kempenland (Herentals)
Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
 Studenten: 250fr/6,20 €; niet-studenten: 350fr/8,68 €; buitenland: 700fr/17,35 €; steun vanaf 1000fr/24,79 €; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77
Redaktievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

Kunsthifestival Licht gekanteld

Licht gekanteld is een driedaags kunsthifestival dat in de krokusvakantie zal plaatsvinden. Het wil jongeren van vijftien tot tweeëntwintig in contact brengen met verschillende soorten kunst.

Momenteel is men nog op zoek naar mensen die dit mee willen organiseren (inspraak op alle gebied, op prospectie gaan, perscontacten, promotie voeren.) én mensen die een produkt hebben dat ze graag geprogrammeerd zien op het festival.

(tv)

Voor meer inlichtingen: Mooss vzw, Diestsesteenweg 104, 3010 Kessel-Lo, tel: 016/25.60.22, fax: 016/25.89.94, lichtgekanteld@hotmail.com

Nieuw: database agenda KU Leuven

Onder <http://agenda.kuleuven.be> vindt u de nieuwe elektronische Agenda KU Leuven. In deze database worden alle evenementen aan de KU Leuven verzameld die buiten het gewone academische onderwijs vallen. Studenten kunnen er de door hen georganiseerde activiteiten (debatavond, cultuur, ontspanning...) invoeren. Nadat de info is nagezien door de Koördinator Studentenbeleid, verschijnt het evenement in de database.

- MAANDAG**
 19.30 u **LEZING** 'De betrouwbaarheid van eksterne bedrijfsrapportering', met professor M. Willekens, in Aula Pieter De Somer, org. Lessen voor de 21ste eeuw.
- 20.00 u Bi(j)scholing, in ballon Hooverplein, org. &of.
- 20.00 u **DEBAT** Russia and European security, in auditorium Zeger Van Hee (De Valk), org. KIB.
- 20.00 u **DEBAT** Blauwe Maandag: 'Europese Unie: quo vadis?', in Notre Dame, org. LVSU-Leuven.
- DINSDAG**
 19.00 u **DEBAT** Over de WTO-top in Qatar, in MTC 00.10, org. KIB.
- 20.00 u **KONSERT** Filip Jordens: 'Hommage à Brel', in auditorium Minnepoort, org. CC Leuven.
- 20.00 u **LEZING** Jaap Kruithof over het humanisme: een balans en een uitdaging, in Openbare bibliotheek, auditorium Vives, org. Masereelclub.
- 20.00 u **FILM** Korte animatiefilms van Raoul Servais, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 25/50, org. Leuven Kort.
- WOENSDAG**
 09.00 u De Volle Tent (zie artikel), in Leuven, org. CJP.
- 13.00 u **LEZING** Eén uur bet-tijd: lezing van papier-specialist Stefaan Claeys van Bond Beter Leefmilieu, in Pangaea, org. Depo.

- 14.00 u **FILM** Een vrouw als Eva, in het kader van het holebifilmfestival, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 25/50, org. Vlaams Filmmuseum en -archief.
- 19.15 u **KONSERT** Paulusatorium F. Mendelssohn, koor en orkest Lemmensinstituut onder leiding van Edmond Saveniers, met inleiding door Yves Knockaert, in Lemmensinstituut, org. Lemmensinstituut.
- 20.00 u **FILM** Een vrouw als Eva, in het kader van het holebifilmfestival, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 25/50, org. Vlaams Filmmuseum en -archief.
- DONDERDAG**
 19.15 u **KONSERT** Paulusatorium F. Mendelssohn, koor en orkest Lemmensinstituut onder leiding van Edmond Saveniers, met inleiding door Yves Knockaert, in Lemmensinstituut, org. Lemmensinstituut.
- 20.00 u **KONSERT** Wigbert Van Lierde en Bruno De Neckere: 'Ferre', in auditorium Minnepoort, org. CC Leuven.
- 20.00 u **FILM** Korte animatiefilms van Raoul Servais, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 25/50, org. Leuven Kort.
- 20.00 u **LEZING** Lezing over kriminaliteit door Illias Chantzos, in aula Gaston Eyskens (VHI), org. KIB.
- ZATERDAG**
 17.00 u **FILM** Korte animatiefilms van Raoul

- Servais, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 25/50, org. Leuven Kort.
- ZONDAG**
 20.00 u **TEATER** Compagnie Catastrophe: 'Turbulences', in Stadschouwburg, org. CC Leuven.
- Cluster**
- 29/11 om 22.00 u: Dikke vette fuif, in Kafee Du Commerce.
 - 03/12 Schachtenverkoop, in kafetaria Lemmens.
- Ekonomika**
- 03/12 om 19.30 u: Euro-forum, in MTC 00.10.
- Germania**
- 27/11 om 21.00 u: Poëzie-avond, in Vliegend Varken.
 - 29/11 om 20.00 u: Nuit Bohémienne, in praatkamer fak Letteren.
 - 30/11 om 13.00 u: Jazznamiddag, in fak Letteren.
 - 30/11 om 13.00 u: Jazznamiddag, in fak Letteren.
- LBK**
- 27/11 om 21.00 u: Beachparty, in Gnorgl.

- MAANDAG**
 19.30 u **LEZING** Professor Matthias Storme over jurisdering en rechtsvrije ruimtes, in Aula Pieter de Somer, org. Lessen voor de eenentwintigste eeuw.
- 19.45 u Wie schrijft, die blijft, met instapmoment, in ballon Hooverplein, org. &of.
- 28/11 om 21.00 u: Dirk Denoyelle, in Gnorgl.
- Pedagogische Kring**
- 28/11 om 20.00 u: Gratis literair optreden: Ivo Maes met 'Een brug naar de maan', in het kader van FakKultour, in Pavlov.
- Politika**
- 29/11 om 20.00 u: Vrouwenkantus, in Pavlov, toeg. 300/350.
- Psychologische Kring**
- 28/11 om 20.00 u: Gratis literair optreden: Ivo Maes met 'Een brug naar de maan', in het kader van FakKultour, in Pavlov.
 - 29/11 om 20.00 u: Vrouwenkantus, in Pavlov, toeg. 300/350.

“Platenfirma’s zijn een noodzakelijk kwaad”

Tet nu we dachten dat de jaren tachtig-revival wel eens op zijn einde mocht gaan lopen, komen de restanten van Ashbury Faith met allerlei kitscherige orgeleffektjes en poppy deuntjes aandragen die het beste van onze tijd verenigen met het leukste uit de *eighties*. Aangevoerd door de Nederlandse Canadees Lennerd Busè dook Yum uit het niets op om met nummers als “Fake” en “Day One” de ether onveilig te maken. Waar ze zo plots vandaan komen mochten ze zelf uitleggen.

Reinert (drums): «De publiciteitscampagne die rond Yum werd opgezet, had alles te maken met het feit dat wij bij een *major*, Sony, hadden getekend. Voor ons kontrakt met Sony waren we echter al zo’n twee, drie jaar bezig geweest en het was aanvankelijk niet de bedoeling met een platenmaatschappij in zee te gaan: we hadden immers aan een rustig tempo nummers opgenomen — we woonden een tweetal jaar in hetzelfde huis — en waren van plan de plaat zelf uit te brengen. We hadden er niet op gerekend dat iemand geïnteresseerd zou zijn.»

«Bovendien was van live-optredens nog geen sprake geweest: enkel thuis hadden we samengespeeld, en dat vooral ‘s nachts. Toen platenfirma’s — tegen onze verwachtingen in — toch interesse bleken te tonen, kwam alles in een stroomversnelling terecht. Een platenmaatschappij wil immers in de eerste plaats verkopen en zal er daarom alles aan doen een cd bij het grote publiek bekendheid te geven. Het mag dan lijken alsof wij uit het niets zijn opgedoken, eigenlijk zijn we al een aantal jaren bezig.»

Veto: *Kunnen jullie bij een major als Sony jullie zin doen? Krijgen jullie er voldoende artistieke vrijheid?*

Lennerd: «Toch wel. Eigenlijk hadden wij de platenfirma niet nodig: de cd was immers grotendeels klaar, enkel naar een distributiekanaal werd nog gezocht. Bovendien hebben wij voor Sony gekozen op voorwaarde dat we onze artistieke vrijheid zoveel mogelijk konden behouden.»

Reinert: Enkel bij het mixen hebben we met de platenfirma moeten overleggen om op eenzelfde lijn te komen.»

Veto: *De platenfirma drong er toen toch op aan de plaat meer poppy te doen klinken, lezen we in de bio.*

Reinert: «In feite ging het niet zozeer om het *poppy* karakter van de plaat. Moeilijk was vooral dat bij een platenfirma heel wat

mensen werken, die er elk een andere mening op na houden en die zich elk op hun beurt met de plaat gaan bemoeien. Veelal zijn die mensen in de waan dat het doodsimpel is nog even de studio in te duiken om een aantal zaken bij te schaven of aan te passen en op die manier met alle suggesties rekening te houden: muzikanten hebben — naar hun mening — immers niets anders te doen. Op een bepaald ogenblik zijn we tot de konklusie gekomen dat een dergelijke aanpak verkeerd was en dat een nieuwe strategie nodig bleek. We besloten met een producer te werken die de plaat naar ons gevoel een meerwaarde kon geven, maar waarvan men ook bij Sony dacht: “Dit is de man voor ons produkt.” Op die manier kwamen we uiteindelijk op dezelfde golflengte te zitten en bleef al te veel bemoeienis vanwege de platenfirma gelukkig achterwege.»

HARD

Veto: *In dergelijke situaties nooit het gevoel gehad dat platenmaatschappijen het nooit leren?*

Reinert: «Oh ja, konstant eigenlijk. Naar mijn mening zal dat altijd zo blijven: platenfirma’s zijn een noodzakelijk kwaad. Anderzijds gaat het natuurlijk om een business. En dat is soms het probleem: in de muziek-industrie krijg je heel vaak het gevoel dat besprekingen in een vriendschappelijke, gemoedelijke sfeer verlopen, terwijl het er precies op dergelijke momenten op aankomt als muzikant op je hoede te zijn en je niet in de luren te laten leggen. Platenfirma’s sparen hun muzikanten niet en dat is het verraderlijke. In de computerbusiness ben je je er onmiddellijk van bewust dat het hard tegen hard gaat, maar in de muziek-industrie gebeuren zoveel onderhandelingen tussen pot en pint dat je je erg makkelijk in de zak laat zetten. Van dergelijke gevaren moet je je bewust zijn en dat ligt vooral voor jonge groepen moeilijk.»

«Jonge muzikanten laten zich vaak bedotten: ook Ashbury Faith is daarvan het slachtoffer geworden. Je bent negentien jaar, hebt er geen benul van hoe de muziek-industrie in elkaar steekt en wordt op die manier een makkelijk slachtoffer. Over het algemeen komt het erop neer dat platenfirma’s de grenzen aftasten: ze leggen je een absurd eerste kontrakt voor en trachten je te overhalen dat te ondertekenen. Het is dus van het allergrootste belang te onderhandelen. Probleem is echter dat je dergelijke onderhandelingen niet gewoon bent en dat al dat praten uiteindelijk vooral tijd-verlies is.»

Veto: *Zijn jullie bij het opstarten van Yum bijgevolg extra op jullie hoede geweest?*

Reinert: «Zeker. We hebben bijvoorbeeld

onmiddellijk een advocaat aangenomen om dergelijke zaken te regelen. Zolang je je er bewust van blijft dat het business is, blijkt dat haalbaar. Bij elke platenfirma, zelfs bij de independents, is er wel iets.»

Veto: *Om met de platenfirma op eenzelfde lijn te komen, hebben jullie beslist met producer Gary Langan samen te werken, de man achter groepen als Frankie goes to Hollywood en ABC. Voor iemand die van Ashbury Faith komt toch niet meteen de meest voor de hand liggende keuze.*

Reinert: «Nee, dat is juist. Maar hij is eveneens — en dat gaf voor ons de doorslag — de oprichter van Art of Noise, naar onze bescheiden mening toch een monument in de popgeschiedenis. Dat bij de naam Langan steeds aan populaire groepen als Frankie goes to Hollywood wordt gerefereerd, heeft opnieuw met de strategie van de platenmaatschappij te maken, die op die manier het grote publiek voor onze plaat tracht warm te maken. Langan heeft echter ook tal van minder voor de hand liggende dingen gedaan, die bij de buitenwereld niet of nauwelijks bekend zijn, maar die precies ons hebben aangesproken. Fijn was ook dat deze man geen Belgische groep hoeft te doen: zijn naam is immers reeds gevestigd — nadat *Monokid* was voltooid, ging hij bijvoorbeeld met Brian Eno aan het werk.»

Lennerd: «Het grappige is wel dat uitgerkend Yum op het internet bij Langan’s referenties staat vermeld.»

SCHRIK

Veto: *Langan wordt vaak met de eighties-sound geassocieerd, een sound die heel duidelijk in jullie liedjes opduikt. Terwijl velen blij waren eindelijk van de jaren tachtig verlost te zijn, grijpen jullie naar deze periode terug. Vanwaar die interesse voor de eighties?*

Lennerd: «Je mag niet vergeten dat wij allebei met de jaren tachtig zijn opgegroeid.»

Reinert: «Aanvankelijk hadden we schrik precies omwille van die jaren tachtig-invloed geen platenfirma te vinden. Die vrees bleek uiteindelijk ongegrond: de jaren tachtig-invloed lijkt het publiek niet af te schrikken. Waarschijnlijk profiteren wij van het feit dat momenteel een eighties-revival heerst en het stilaan opnieuw *bon ton* wordt voor de jaren tachtig interesse te tonen.»

Veto: *De angst tussen twee stoelen te vallen, is uiteindelijk ongegrond gebleken. Jullie brengen aanstekelijke pop-songs, die het echter ook in de Afrekening goed blijken te doen.*

Lennerd: «We hebben in dat opzicht geluk gehad: we zijn immers vrij snel door Studio Brussel opgepikt. Aanvankelijk hadden we inderdaad schrik muzikaal gezien vis noch vlees te zijn.»

Reinert: «Bovendien wist de platenfirma niet goed hoe onze muziek te profileren: waren de liedjes voor het Donna-publiek dan wel voor de luisteraars van Studio Brussel

bestemd? Dat was wel even moeilijk: we waren immers vertrokken van de idee voor een Studio Brussel-publiek muziek te maken. Als de interesse daarna zou overslaan, zoals dat bijvoorbeeld bij Novastar is gebeurd, des te beter. Alleen was dat niet ons uitgangspunt. Opvallend is overigens dat onze muziek ook bij erg jonge mensen — veertien-, vijftienjarigen — aanslaat. Eenzelfde fenomeen zie je overigens bij groepen als Depeche Mode: ook die blijken het bij het jonge volkje erg goed te doen.»

Veto: *Die jongeren weten nog niet tot welke uitwassen de jaren tachtig hebben geleid.*

Reinert: «Het klopt dat in de jaren tachtig verschrikkelijke muziek is gemaakt, maar anderzijds zag ook heel wat knap werk het daglicht. Bovendien mag je niet vergeten dat elke periode zijn ups en downs heeft. Ook de jaren negentig hebben

hun schandvlekken, zoals de boysbands die als paddestoelen uit de grond rijzen of de ‘nu-metal’ bands die als alternatief worden bestempeld maar uiteindelijk enkel vanuit kommersiële overwegingen zijn opgestart.»

IMAGO

«Ook de zogenaamde alternatieve markt blijkt in een aantal opzichten erg kommersieel. Naar mijn mening ben je verkeerd bezig wanneer je je ‘niet-kunnen’ achter een alternatief label tracht te verbergen. In dergelijke gevallen draait het enkel om *image-building*. Ook veel groepen uit de jaren tachtig hebben zich daaraan bezondigd: vaak was het imago belangrijker dan de muziek. Waar het volgens mij op aankomt, is de goede dingen op te sporen. Overigens zijn niet alle kommersiële groepen slecht: daar gaat mijn *credibility* waarschijnlijk, maar een groep als *Destiny’s Child* vind ik — in het R&B genre — echt goed. Voor hetzelfde geld vind ik echter ook een groep als *Squarepusher* fantastisch. Je moet enkel het kaf van het koren weten te scheiden.»

Veto: *Wat verkiezen jullie: spelen op een groot festival of eerder in een klein achterzaaltje?*

Reinert: «Gemene vraag. Als je de keuze zou verkleinen tot bijvoorbeeld Werchter op het hoofdpodium of Werchter in de tent, dan kiezen wij resoluut voor de tent. We spelen liever in toffe clubs of kafeetjes, die goed zijn gevuld, dan in grote maar zo goed als lege zalen. We hebben al aanbiedingen gekregen om in grote zalen te spelen, maar hebben die tot nog toe steeds geweigerd. Het lijkt ons immers belachelijk in een enorme zaal te spelen die naderhand nauwelijks blijkt gevuld. Het enige probleem met kleine zalen is dat de techniek soms te wensen overlaat en dat is jammer omdat dergelijke mankementen uiteindelijk de kwaliteit van de muziek schaden. Je mag als groep nog zo goed zijn, met een slechte installatie kun je weinig beginnen. Maar de technische mankementjes even buiten beschouwing gelaten, kiezen wij resoluut voor kleine zaaltjes. Kan je ons overigens eens vertellen hoe het zaaltje in de Pavlov er precies uitziet?»

Griet Plets

Matthieu Van Steenkiste
foto: Gert Schuyten
www.goddeau.com

Yum speelt op dinsdag 28 november om 20 uur in zaal Pavlov. Kaarten kosten 250 of 300 frank.

